Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7788 | Joi 8 august 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

● Valorificarea patrimoniului filozofic al înaintașilor ● Puncte de atracție maramureșene estompate de neglijențe edilitare ● Opinii privind finanțarea cercetării științifice ● Cooperatorii de la Dumbrăvița pot dovedi că sînt buni gospodari ● Învățămîntul medical superior în fața unui greu examen

CONSECINȚELE RISIPEI DE MATERIALE SĂ FIE SUPORTATE DE CEI VINOVAȚI!

Reducerea sistematică a cheltuielilor de producție — domeniu cu vaste posibilități și mijloace latente, neutilizate încă pe deplin — constituie permanent o sarcină economică centrală, care trebuie să se afle în atenția tuturor ministerelor și întreprinderilor. Însemnătatea acestei sarcini decurge cu claritate din documentele de partid și de stat și vizează valorificarea în așa măsură a resurselor tehnice, materiale și umane încît, pe această cale, să se asigure creșterea neîntreruptă a nivelului rentabilității, a beneficiilor, potrivit prevederilor planului de stat pe anul 1968. Cu alte cuvinte, **fiecare ciclu al procesului de producție trebuie realizat în condițiile unor costuri de fabricație cît mai reduse — fără ca prin aceasta să se facă rabat calității, înlăturîndu-se de la bun început pierderile materiale, irosirea lor.**

— Discutăm la nivelul primului semestru, perioadă în care unitățile economice din județul nostru — ne relata tov. **Nicolae Rujanski,** director adjunct al Direcției județene de statistică Arad — au reușit să obțină economii suplimentare însumînd 17,2 milioane lei. Trei întreprinderi — și toate din industria alimentară — au ținut să se „evidențieze", dar nu prin cele mai mari economii, ci prin depășirea cheltuielilor de producție planificate, cu 2 milioane lei. Se poate aprecia că **pe ansamblul întreprinderilor județului, caracteristică este tendința de diminuare, prin eforturi susținute, a cheltuielilor de fabricație, de economisire a valorilor materiale.**

Ne aflăm la întreprinderea „Industria laptelui"-Arad, una din cele 3 unități la care s-a referit directorul adjunct amintit, dar care este hotărîtă să lichideze curînd orice rămînere în urmă la prețul de cost. Aici, în trimestrul II s-a produs un puternic reviriment, recuperîndu-se circa 50 la sută din volumul depășirii cheltuielilor de producție consemnată în primele trei luni ale anului. Recuperarea aceasta se concretizează în reducerea cheltuielilor generale ale întreprinderii cu peste 100 000 lei, a celor de desfacere cu aproape 150 000 lei, a cheltuielilor secțiilor cu circa 100 000 lei.

— Un aport consistent la aceste economii l-a avut **introducerea fermă — de la 1 aprilie — a sistemului de imputare operativă a tuturor pagubelor** provocate de spargerea sticlelor, borcanelor și de... dispariția produselor ce le conțineau, pagube care, înainte, le suporta prețul de cost, ne spunea ing. **Cornel Sasu,** directorul întreprinderii.

Am desprins din investigații că revirimentul de care aminteam — consemnat în trimestrul II — nu va rămîne un succes de moment, singular. **Organizînd mai bine activitatea de colectare și industrializare a laptelui, întreprinderea va trebui să recupereze în cel mai scurt timp nerealizările la prețul de cost** — oferind populației produse din abundență și de bună calitate.

Cum se prezintă situația prețului de cost în întreprinderile industriale din județul Timiș ? Aici, comparativ cu prevederile planului, s-a înregistrat o economie de 29 milioane lei. Există și unele nerealizări, însă ele sînt minime și au un caracter cu totul izolat. Nu avea nici o rațiune să căutăm... nod în papură. În schimb, investigațiile au ridicat o întrebare : **cheltuielile de producție înregistrate în primul semestru reprezintă un plafon de netrecut și nu cumva în spatele economiilor obținute se mai ascund pierderile, actele de păgubire a avutului obștesc, diverse rezerve încă nevalorificate ?**

Un asemenea caz l-am întîlnit la întreprinderea 13 construcții montaj, cu sediul la Timișoara, din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor. Cîteva precizări prealabile. În primele 6 luni, prețul de deviz al lucrărilor executate a fost depășit cu peste 2,5 milioane lei. Deci, la prima vedere, o situație negativă. Însă, mai există un alt preț, cel planificat — și la acesta s-au obținut economii de aproape 300 000 lei. Prin această prismă, aprecierile nu pot fi decît favorabile. Tonul optimist în care ne-a vorbit tov. **Nicolae Scorțaru,** contabilul-șef al întreprinderii, a întărît aceste aprecieri :

— Prin acțiuni energice, am redus pierderile la minimum. La un minimum inevitabil, dat fiind actualul nivel al prețurilor de deviz.

Investigațiile puteau fi încheiate, dacă nu confruntam aprecierile contabilului-șef cu cele ale tov. **Ioan Grozav,** directorul Direcției teritoriale de control și revizie nr. 17, din Ministerul Finanțelor :

— O recentă verificare, efectuată de organele noastre de control la această întreprindere în privința gospodăririi fondurilor materiale și bănești de care dispune, a scos în evidență deficiențe de o gravitate ieșită din comun.

Iată două puncte de vedere total opuse. Care este adevărul ? În primul semestru, la materiale s-a obținut o economie față de plan de aproape 900 000 lei. Da, dar această economie ar putea fi datorată nerealizării, cu multe procente, a planului de producție, cînd, practic, s-au consumat mai puține materiale. Totuși, reflectă această economie posibilitățile reale ? Au avut loc remedieri, refaceri ?

— Nu, nu au fost, primim asigurarea contabilului-șef.

Sîntem la Beregsău, unul din cele mai importante șantiere ale întreprinderii, unde se construiesc o fabrică de nutrețuri concentrate și o mare îngrășătorie de porci. Am repetat întrebarea : au avut loc remedieri, refaceri ?

— De făcut, s-au făcut destule. Însă nu s-au înregistrat, pentru că ar fi adus imputații — ne-a răspuns tov. **Cornel Tătucu,** diriginte de șantier, reprezentant al Trustului zo-

Dan MATEESCU
Gheorghe RADEL

(Continuare în pag. a III-a)

În întîmpinarea „Zilei minerului"

● În toate exploatările miniere din țară „Ziua minerului" este întîmpinată cu însemnate succese în muncă. Astfel, zilele acestea, la Bălan, tînăr centru industrial apărut pe harta județului Harghita, a intrat în probe tehnologice, cu două luni mai devreme, o nouă linie de preparare a minereului cuprifer. Realizată în întregime cu instalații tehnologice românești, aceasta este cea de-a patra linie ce va funcționa în cadrul minelor de la Bălan, urmînd ca pe baza sa întreprinderea să-și sporească producția cu 25 la sută.

● În vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă în subteran, exploatarea minieră Petrila, din bazinul carbonifer al Văii Jiului, a fost dotată cu 100 de lămpi electropneumatice prevăzute cu becuri fluorescente. Acestea au fost repartizate sectoarelor de producție cu activitate mai intensă, pentru asigurarea iluminatului optim necesar desfășurării procesului de producție și pentru mărirea gradului de securitate a muncii. Se folosește, de asemenea, iluminatul fluorescent la lucrările de deschidere a orizontului 14 din cadrul acestei exploatări.

● Exploatările și unitățile de preparare, aparținînd întreprinderii miniere Baia de Arieș, și-au depășit toți indicatorii de plan tehnico-economici. Sporirea productivității muncii, pe ansamblul întreprinderii, cu peste 8 la sută a asigurat creșterea volumului producției globale și marfă prevăzut pe 7 luni, cu mai mult de 4 la sută și realizarea de economii suplimentare în valoare de 1 340 000 lei.

● Profilul urbanistic al așezărilor miniere din Valea Jiului s-a îmbogățit anul acesta cu noi construcții social-culturale și edilitare. Cu mai bine de o lună înainte de termen s-a terminat la Petrila construcția unui bloc cu 31 de apartamente, în care locatarii s-au și mutat. Alte 4 blocuri, totalizînd 188 de apartamente, au fost predate în ultimul timp minerilor din Uricani, Lupeni și Vulcan. La cele 499 de apartamente predate de la începutul anului locatarilor din Valea Jiului se vor adăuga, în curînd, încă 497, care se află în diferite stadii de execuție. La Vulcan se înalță, de asemenea, un liceu cu 20 de clase.

Concomitent, se execută și alte construcții edilitar-gospodărești. Rețelele de alimentare cu apă a localităților miniere din acest bazin, de pildă, s-au extins de la începutul anului și pînă acum cu 3,2 km, iar cele de canalizare cu aproape 600 m.

Tovarășul Chivu Stoica a împlinit 60 de ani

Dragă tovarășe Chivu,

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață, te felicităm cu multă căldură și îți dorim din toată inima viață lungă și fericire !

Partidul, oamenii muncii dau o înaltă apreciere activității tale îndelungate în mișcarea revoluționară a clasei muncitoare, devotamentului cu care te-ai dăruit luptei pentru cauza socialismului și a libertății poporului român, aportului tău la propășirea patriei noastre socialiste. Intrînd în rîndurile partidului într-o perioadă de adînci frămîntări sociale, care a culminat cu marile bătălii de clasă ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, înfruntînd cu curaj greutățile muncii ilegale și regimul închisorilor, ai luat parte activă la lupta dusă de partidul nostru împotriva exploatării burghezo-moșierești, pentru eliberarea socială și națională a poporului, pentru victoria revoluției și făurirea orînduirii socialiste.

În funcțiile de mare răspundere încredințate de partid, muncind cu pasiune comunistă și înalt simț al datoriei, ai adus o contribuție de seamă, alături de ceilalți conducători ai partidului și statului, la elaborarea politicii de construire a socialismului, la dezvoltarea economiei naționale și a culturii, a întregii noastre societăți, la întărirea partidului și a rolului său conducător, la dezvoltarea relațiilor cu țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești frățești, la promovarea colaborării și înțelegerii între popoare.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri, al partidului și întregului popor, îți urăm, scumpe tovarășe Chivu Stoica, multă sănătate, ani de muncă rodnică pentru cauza partidului și a înfloririi națiunii noastre socialiste !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Valoarea estetică și ideologică a filmului de actualitate

Convorbire cu Titus POPOVICI

În actuala discuție despre filmul artistic s-a subliniat — într-un consens unanim — că orientarea producției spre actualitate constituie o condiție esențială a afirmării unei școli cinematografice naționale. Aceasta nu este însă o descoperire de ultimă oră. Pledoaria pentru filmul de actualitate are, aproximativ, vîrsta studiourilor noastre. De ce, atunci, intențiile, încercările de a aborda cinematografic realitatea imediată au rămas de atîtea ori, de-a lungul anilor, departe de succesul scontat ? Și, mai ales, ce anume condiționează realizarea unor producții cinematografice reprezentative, capabile să răspundă preocupărilor, sensibilității spectatorului contemporan ? Aceste întrebări au constituit punctul de plecare al convorbirii noastre cu Titus Popovici.

— Realitatea actuală reprezintă un teritoriu imens, nedefrișat încă din punct de vedere cinematografic — *ne spune Titus Popovici.* Au existat cîteva tentative, unele filme cu calități profesionale, de meserie, ce nu trebuie trecute cu vederea, dar în genere ele au fost axate pe aspecte marginale și nu au dus la conturarea unui tablou cît de cît convingător al vieții de azi.

Nu este vorba de a stabili cui îi revine răspunderea pentru această situație. Cred că însuși *climatul* creației n-a fost propice dezvoltării filmului artistic. Am în vedere, între altele, influența inhibitoare a unor teorii — a „esențelor", a „tipicului" — care îi pretindeau artistului să încadreze realitatea în *tipare prestabilite*, să eludeze datele care nu corespundeau „mediei statistice", să simplifice adică sau să falsifice imaginea atît de complexă și nu rareori contradictorie a actualității. Unele dogme erau direct hilare : dacă într-un scenariu era vorba, să spunem, despre un șofer necinstit, autorul era obligat să introducă, cu orice preț, în acțiune, și un șofer „pozitiv" — considerîndu-se că dacă nu s-ar recurge la această simetrie aberantă, filmul ar arunca anatema asupra întregii bresle (această concepție s-a manifestat deosebit de virulent în domeniul satirei cinematografice ; ignorarea legilor genului a dus, între altele, la condamnarea unui film reușit cum a fost „Directorul nostru"). De aici o serie întreagă de limitări, subterfugii, concesii și, în ultimă instanță, ocolirea conflictelor reale, înlocuirea lor cu subiecte plate și comode, sortite să rămînă fără nici un ecou. Toate acestea aparțin unui moment definitiv depășit al evoluției cinematografiei românești. Redresarea se face însă cu o anume timiditate și am impresia că există încă unele neclarități în ce privește direcțiile principale ale dezvoltării filmului artistic de actualitate.

— *Ați făcut parte din fostul consiliu artistic al studioului „București" și sînteți membru al noului colegiu artistic, conceput ca for unic de aprobare a scenariilor. Credeți că actuala formă de organizare poate contribui eficient la depășirea neclarităților la care vă referiți ?*

— În cadrul colegiului artistic, scenariile sînt analizate cu seriozitate, cu argumente ideologice și estetice ferme, fără abdicările conjuncturaliste care se făceau simțite în trecut. Dar colegiul nu elaborează scenarii sau decupaje regizorale, ci se pronunță asupra lucrărilor care îi sînt prezentate. Influența lui este, deci, în funcție și de *receptivitatea autorilor* respectivi. De aceea, mi se pare cu atît mai necesar efortul colectiv de clarificare a unor probleme de principiu ale filmului de actualitate. Am avut prilejul să citesc scenarii al căror subiect reproducea întîmplări autentice, ai căror eroi erau oameni reali, care relatau fapte absolut adevărate ; dar ansamblul lor oferea o imagine a realității îngustă și falsă ca semnificație. Paradoxul e doar aparent : pentru că *nu* orice întîmplare reală poate oferi substanță unei opere de artă. Nu cred că este

D. COSTIN

(Continuare în pag. a IV-a)

Știința optimizării raportului dintre efort și eficiență

Știm astăzi nu numai că putem pune psihologia în slujba utilizării mai raționale a gîndirii, sentimentelor, aptitudinilor noastre. Știm și că sîntem în măsură să contribuim, prin intermediul psihologiei, la o mai judicioasă rezolvare a raportului dintre efort și eficiență, ajutînd la creșterea celei din urmă pe calea dirijării științifice a celui dintîi, venind de data aceasta *în sprijinul producției de bunuri materiale și spirituale, în sprijinul ansamblului social.* Este o cucerire a epocii contemporane, care în condițiile create de socialism poate duce la rezultate măsurabile cert în unități de progres.

Fiecare din ramurile psihologiei aplicate este o specialitate, ceea ce conferă slujitorilor ei un profil bine definit și nesubstituibil, făcînd ca psihologul industrial, școlar, clinician, judiciar etc. să nu se poată suplini reciproc. Iar dacă intrăm mai în detaliu vom constata chiar în interiorul fiecărei ramuri posibilități de profesionalizare diferențiată pentru psihologi. În cadrul industriei, de pildă, distingem pe specialistul în problemele psihologice ale construcției de mașini de cel consacrat organizării muncii și relațiilor interumane, ș.a.m.d. Dar pentru a se atinge acest nivel, posibil în condițiile dezvoltării actuale a psihologiei pe plan mondial, sînt obligatorii două principale acțiuni de proporții : pregătirea corespunzătoare a cadrelor necesare și organizarea atentă a relațiilor cu beneficiarii.

Practic, la noi în țară, în ambele direcții există o anumită tradiție, notabilă mai ales în sectorul industrial, școlar și clinic. Meritul ei principal trebuie văzut în efortul spiritual și chiar material al înaintașilor *de a transforma psihologia dintr-o disciplină de catedră într-o modalitate de intervenție aplicativă eficientă.* Evoluția înregistrată între timp în psihologia mondială oferă astăzi bazele pentru desfășurarea superioară a unor astfel de acțiuni. Exigențele de pregătire au crescut, profesiunea de psiholog a cunoscut o diversificare sporită, mijloacele de lucru s-au perfecționat. De asemenea, amploarea evoluției noastre economice și sociale ridică acum cerințe mult mai numeroase și mai dificile în fața psihologiei aplicate.

Din păcate însă, experiența acumulată în trecut nu a fost continuată în chip sistematic, marcînd o bună perioadă de întrerupere în aspectele ei esențiale. Astfel, după reforma învățămîntului din 1948 s-a revenit la

Valentina RADU
cercetător principal
la Institutul
de psihologie al Academiei

(Continuare în pag. a V-a)

Telegramă

Tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,**

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului **ION GHEORGHE MAURER,**

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Dragi tovarăși,

Mulțumim cordial Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și guvernului Republicii Socialiste România, poporului român și dumneavoastră personal pentru felicitările și urările prietenești adresate cu prilejul sărbătorii naționale a renașterii Poloniei.

Împărtășim convingerea dumneavoastră că dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre partidele și țările noastre servește intereselor ambelor noastre popoare, precum și cauzei unității țărilor socialiste, cauzei socialismului și păcii.

Folosim acest prilej pentru a transmite poporului frate român cele mai bune urări de bunăstare și succese în dezvoltarea în continuare a Republicii Socialiste România.

WLADYSLAW GOMULKA,
Prim-secretar
al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

MARIAN SPYCHALSKI,
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Populare Polone

JOZEF CYRANKIEWICZ
Președintele
Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Polone

ÎN JUDEȚELE BRĂILA ȘI GALAȚI

Producția și desfacerea legumelor lăsate la voia întîmplării

În ultima vreme, s-a insistat în mod deosebit asupra răspunderilor mari ce revin comitetelor executive ale consiliilor populare în direcția asigurării unei cît mai bune aprovizionări a populației cu legume și fructe. În toate județele, orașele, municipiile s-au luat o seamă de măsuri pentru înlăturarea deficiențelor organizatorice în această direcție, pentru scurtarea drumului produselor din grădini și livezi pînă la consumatori. Totuși, o serie de aspecte negative se mențin în continuare, vădind necesitatea unor noi măsuri atît pe linia asigurării producției, cît și pe linia unei mai judicioase asigurări a desfacerii.

Am pornit ancheta noastră din Brăila. În acest județ există o bază legumicolă recunoscută. Suprafața cultivată în acest an — peste 2 800 ha — acoperă nu numai cerințele locale, dar și ale altor orașe și centre muncitorești. Cum se reflectă această situație în aprovizionarea pieței locale ?

Pentru a răspunde întrebării, ne-am aflat zilele acestea în piața orașului. În magazine, la chioșcuri, se găseau din abundență roșii, castraveți, ardei, morcovi. Gospodinele zăboveau totuși mult la cumpărături. Motivul ? Sortimentul era incomplet : se aduc cantități prea mici de vinete, varză, cartofi, iar unele — cum sînt verdețurile, conopida, fasolea verde, usturoiul — apar doar ca raritați. De aici, un continuu du-te-vino dintr-un loc în altul, multă pierdere de timp.

Ne adresăm directorului I.L.F., *Ștefan Badiu.* Din păcate, ceea ce aflăm sînt doar explicații ale unei situații astăzi greu de remediat. „O parte din produsele amintite, cum sînt verdețurile, usturoiul, conopida — ne-a spus el — lipsesc frecvent de pe piață pentru că, de fapt, nici nu se cultivă. În marea majoritate a cooperativelor agricole de producție cultivatoare de legume din județul Brăila s-a încetățenit o practică dăunătoare : se urmărește realizarea doar a 3—5 sortimente socotite rentabile, cerute de obicei și la export ; restul sînt aproape total neglijate".

Să fie, într-adevăr, numai cooperativele agricole de vină ?

Facem investigații în cooperativele agricole de producție din Mircea Vodă, Tichilești, Gropeni. Afirmațiile directorului Badiu se adeveresc. Dar el a omis să arate că tocmai organele județene care răspund de producerea și valorificarea legumelor au partea lor de vină, deoarece nu au luat măsurile necesare pentru a asigura, în toamnă și în primăvară, sămînța necesară acestor legume astăzi deficitare. Este o situație a cărei remediere trebuie să stea de pe acum în atenția forurilor locale vizate, spre a se evita, cel puțin pentru anul viitor, repetarea aceleași neajunsuri.

Să revenim acum la sortimentele care se cultivă în județ pe suprafețe apreciabile — varză, vinete, cartofi. De ce se găsesc acestea în magazine în cantități insuficiente ?

Una din principalele cauze o constituie faptul că eșalonarea producției și a recoltării legumelor a fost total neglijată. Cu săptămîni în urmă, I.L.F. nu știa ce să mai facă cu atîta varză, încît circa 200 de tone au fost expediate altor județe ; în schimb, la ora actuală nu se aduc în piață decît 2—3 tone, față de 8—9 tone, cît este apreciat necesarul. La fel se pe-

Radu APOSTOL
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Restituiți suma

E bine s-o spunem pe șleau: aceia care își repară mașinile personale în garajele întreprinderii lovesc în interesele statului. Ceea ce nu se poate admite. Lucian Fieru, director comercial la uzina din Săvinești a folosit în acest scop garajul și salariații uzinei. Profitînd de poziția sa în conducerea întreprinderii, d-sa a solicitat anumite piese trebuitoare reparațiilor, unor diverse întreprinderi, ca și cum ar fi fost necesare uzinei. Contravaloarea lor a fost trecută pe seama altor autoturisme din patrimoniul uzinei. Prejudiciul cauzat: 5 000 lei. (Cinci mii de ici, cinci mii de colo — se adună!). Suma nu-i mare — în schimb fapta ca și exemplul său negativ în rîndurile salariaților sînt reprobabile!

La datorie

Niculina Cristea a fost adusă la Spitalul „Cantacuzino" din Capitală. Totul părea normal. Femeia trebuia să nască. Dar la 20 de minute, medicii au constatat o gravă ruptură uterină. Fătul trecuse în abdomen. Asemenea cazuri sînt rare și extrem de dificile. Intervenția s-a făcut rapid. Timp de trei ore un colectiv de medici (Ion Mocanu, Eugenia Streja, Ioana Babei, Ion Stancu și Alex. Corolanu) au operat fără întrerupere. Cu ajutorul a 10 flacoane de sînge (2,5 litri) și folosindu-se în tot timpul operației serviciul de reanimare. Niculina Cristea, mamă a trei copii, a fost salvată.

Venituri ilicite

Cetățeanul Ghiță Vlăsceanu, proprietar al unui atelier de croitorie din Brașov, prospera văzînd cu ochii. Păgubea și clienții și statul. De la clienți pretindea prețuri piperate; în același timp se sustrăgea de la plata unui impozit echitabil, declarînd un venit anual mult mai mic. Recent, evaluîndu-i-se bunurile acumulate în ultimii ani, comisia constituită în acest scop a ajuns la concluzii senzaționale. Într-un timp scurt, croitorul brașovean și-a cumpărat o locuință în București, și-a construit o casă la Brașov, și-a pus de o parte 118 000 lei, și... 119 monezi de aur (!). N-a putut justifica proveniența sumei de 330 000 lei. Cum se vede croitorul cosea cu ață albă...

Mașinile „Salvării"

Am avut curiozitatea de a afla de ce uneori „Salvarea" din Capitală intervine cu întîrziere atunci cînd este solicitată. Cu sprijinul serviciului de circulație de la I.M.M.B. am reușit să ne edificăm. La garaje, s-a constatat că o parte din mașini prezintă defecțiuni tehnice, iar altele nu au dreptul să circule pe drumurile publice din aceleași motive. Le amintim celor ce răspund de buna funcționare a acestor mașini că în acest an numai un singur garaj a avut, ca rezultat al defecțiunilor tehnice, 8 accidente de circulație. În loc de concluzii, propunem măsuri pentru a salva... mașinile Salvării. Cu promptitudinea cerută de regulamentul instituției.

Voiaj la mare

O „fetiță" de 17 ani a plecat de acasă. După cîteva săptămîni, minora a fost găsită hoinărind pe litoral. Organele de miliție din Constanța i-au anunțat familia. Mama, Vasilica Anton (str. Dudești nr. 8 București) a venit la miliția municipiului București, scandalizată. A trîntit, a bufnit, a amenințat și a pretins să i se aducă „fetița". O iubește și a crescut-o cu greu. Mai simplu era să se ducă s-o ia de la Constanța. Ne gîndim însă cine poate fi vinovat de această întîmplare: cei ce au găsit-o — s-au cei ce n-au avut grijă de ea? La urma urmei iubirea trebuie să fie constantă. Cele cîteva săptămîni de zile (în care mama a fost calmă) spun și ele ceva.

Cîrdășie „Rapid"

Cu 1 200 lei salariu poți să-ți cumperi o mașină, cînd întreții și o familie de patru persoane? Gheorghe Militaru, responsabilul ospătăriei „Rapid" din Ploiești, a realizat performanța. Ba și-a mai cumpărat și alte „mărunțișuri": frigider, televizor ș.a. Cum? Micșora porțiile și surplusul îl valorifica fără a mai fi înregistrat de casiera Silvia Morăraș, care avea și ea mașină, frigider, televizor — deci alte „greutăți". Obțineau pînă la 1 000 lei pe zi. Și cîrdășia a dăinuit sub ochii îngăduitori ai celor ce aveau sarcina de a-i controla. Pînă la urmă însă ceea ce n-a înregistrat casiera, a înregistrat miliția. Și i-a prins cu mîța-n... gestiune. Și dacă ei micșorau porțiile, ceea ce le revine n-o să se micșoreze. Justiția nu face rabat.

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDĂRITĂ
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Valorificarea patrimoniului filozofic al înaintașilor

Z. ORNEA

Este incontestabil că în ultimul timp s-au înregistrat progrese reale în editarea scrierilor unora dintre figurile reprezentative ale cugetării filozofice românești. Au fost reeditați Cantemir și Nicolae Olahus, Diamant și Bălcescu, Maiorescu, Conta, Xenopol și Barițiu, Gherea și Ibrăileanu, Iorga și Titu-lescu, Gusti și P. P. Negulescu, Vianu și mulți alții. Operele altor cugetători din trecutul apropiat sau mai îndepărtat urmează să apară încă în anul acesta, întregind semnificativ tabloul eforturilor depuse în acest domeniu. Ceea ce s-a făcut este însă — s-o recunoaștem — mult sub limita posibilităților noastre actuale.

Astăzi s-a ajuns la clarificarea unui punct de vedere suplu și judicios în problemele valorificării, care aplicat cu metodă, ar recolta într-un timp util rezultatele pe care cu toții le așteptăm. Au fost pe bună dreptate respinse acele opinii restrictiv-dogmatice care duceau practic la eliminarea din istoria cugetării social-filozofice românești a mai tuturor gînditorilor, în a căror operă sau activitate publică apăreau și umbre, alături de lumini. A triumfat finalmente opinia potrivit căreia problemele valorificării nu pot fi soluționate prin eliminări, ci printr-o analiză științifică la obiect, care să disocieze atent, nuanțat, valoarea de deficiențe. De asemenea, e limpede acum că nici modalitatea valorificării globale și nediferențiate a tot ceea ce s-a publicat nu e fructuoasă. Vrem să spunem că în cercurile de specialitate a devenit acum un bun comun și unanim acceptat că în operațiile de valorificare a gîndirii noastre social-filozofice trebuie evitate cu responsabilitate cele două modalități polare (cea restrictiv-dogmatică și cea favorabilă valorificării globale), optîndu-se pentru singura soluție eficientă: **asimilarea critică, într-un spirit științific, a patrimoniului nostru spiritual.** Spiritul critic, specific marxismului, nu presupune respingerea a ceea ce ideatic izvorăște din altă înțelegere a fenomenelor sociale sau ale psihologiei. Dimpotrivă, marxismul se confruntă liber și creator, într-un dialog deschis, cu aceste puncte de vedere. În planul efortului de valorificare a patrimoniului nostru spiritual, acest principiu vital înseamnă practic necesitatea de a reedita tot ceea ce este valoros, înaintat, oferind astfel noilor generații posibilitatea de a cunoaste nemijlocit ceea ce au gîndit și au creat înaintașii. În aceste condiții, este cazul să medităm cu seriozitate la posibilitatea și necesitatea **editării cugetătorilor într-adevăr reprezentativi pentru istoria filozofiei românești, pentru lupta de idei dintr-o perioadă sau alta, a acelor opere care au exprimat valorile materialismului, raționalismului și ale democrației, care au propagat idei sociale avansate pentru epoca respectivă.** Aceasta ar contribui, fără îndoială, la clarificarea unor chestiuni acum aparent obscure, înainte de toate pentru că ar pune la îndemîna tinerilor intelectuali mijloacele informative de bază, instrumente sigure pentru propria edificare.

Dar, înainte, ar mai trebui poate lămurite cîteva chestiuni care mi se par importante pentru modul cum valorificăm patrimoniul nostru filozofic și cultural. O discuție la nivelul cercurilor științifice de specialitate a devenit de multă vreme necesară. Pentru că — s-o spunem — și alci domnesc nestingherit destule confuzii, **simplificări și vulgarizări care duc cînd la îngustarea perimetrului istoriei filozofici, cînd la dilatarea sa, operată cu atîta elasticitate încît aceasta își pierde specificitatea.** Nu vrem să spunem că ar trebui stabilite normativ criterii fixe pentru a determina exact ce intră și ce nu intră în domeniul istoriei filozofiei. O asemenea întreprindere ar fi nu numai foarte complicată, dar și inutilă, neeficientă. Și aceasta datorită însăși structurii istoriei filozofiei românești, în care culturalul și sociologicul ocupă mai întotdeauna locuri precumpănitoare. Nu e un secret pentru oricine cît de cît informat în materie că în cultura noastră diferențierea și specializarea au apărut destul de tîrziu, cu deosebire în perioada dintre cele două războaie mondiale. Pînă atunci, cu rare excepții (Cantemir, Conta, Xenopol, Maiorescu ș.a.), problematica filozofică a fost difuzată în lucrări cu obiect cultural, literar-artistic, estetic sau social-politic, impunînd cercetătorului obligația de a o detecta sub această mantie, să-i spunem nespecifică. Majoritatea cugetătorilor noștri reprezentativi din secolul trecut și pînă tîrziu, în secolul nostru, au fost intelectuali multilaterali, ca să spunem așa, de formație **renascentistă** (enciclopedică) (fenomen, de altfel, specific tuturor culturilor în perioada lor de constituire modernă sistematică), care au îmbrățișat literatura și activitatea politică, ziaristica și economia politică, estetica și unele sectoare ale științelor pozitive, filozofia, istoria și sociologia. Citarea unor nume ca N. Bălcescu, Heliade Rădulescu, Ion Ghica, B. P. Hașdeu, Titu Maiorescu, C.D. Gherea, Al. Odobescu și, chiar mai tîrziu, N. Iorga ni se pare cu totul edificatoare. Așa stînd lucrurile, **problema nu este de a determina ce (și cine anume) intră — sau nu — în sfera filozofiei, ci de a deosebi cu ochi lucid și avizat acele scrieri în care filozoficul este predominant. Nu orice lucrare reprezentativă pentru istoria culturii prezintă o însemnătate egală și pentru cea a filozofiei sau sociologiei. De asemenea, nu ne putem îngădui luxul de a elimina brutal, cum s-a propus, din istoria filozofiei tot ce nu semnifică valențe curat filozofice.** Dacă am proceda astfel, istoria filozofiei românești nu s-ar putea constitui în... istorie, de vreme ce în sfera ei ar intra foarte selectiv, cu excepția perioadei dintre cele două războaie mondiale, cîțiva gînditori, lăsînd albe perioade întregi. De altfel, aceeași problemă se pune și altor discipline apropiate. Nu studiază oare istoria literaturii opera învățaților școlii ardelene sau a cronicarilor, deși, cu excepțiile știute, elementul estetic e aici practic liminar?

Apoi, ar trebui avertizat asupra pericolului (pentru că este cu adevărat un pericol) abuzivei înglobări în sfera filozofiei a unora dintre lucrările oamenilor de știință pozitivă (medici și naturaliști). Sigur, unii dintre acești învățați, personalități ilustre în specialitatea lor (Babes, Racoviță, Marinescu, D. Hurmuzescu, Athanasiu, Bacaloglu etc.) au afirmat unele opinii cu implicată valoare filozofică. Dar de aici pînă la integrarea acestor personalități în istoria filozofiei sau a considera scrierile lor reprezentative pentru istoria filozofiei e încă drum lung. **Filozofia are, totuși, o sferă și o problematică proprie, particulară.** O prefață sau un capitol dintr-un tratat de specialitate, oricît de interesante ar fi, nu pot fi incluse decît pe baza unor criterii prea generoase în sfera filozofiei. Și totuși unii continuă a fi stăpîniți de ideea după care opera acestor, repetăm, prestigioși oameni de știință ar fi o parte integrantă a istoriei filozofiei românești, ba chiar că aceste scrieri ar fi mai importante decît opera adesea contradictorie a unui filozof. Acest punct de vedere este — s-o recunoaștem — simplist și eronat.

E într-adevăr, sub toate raporturile, comod să editezi și să comentezi scrierea unui om de știință care a fost fortamente, prin natura disciplinei pe care o profesa, materialist, a recunoscut adevărul principiului cauzalității sau — să spunem — al conexiunii fenomenelor naturale, a admis principiile darwinismului sau a respins malthusianismul, în loc să abordezi o lucrare de filozofie, de sociologia culturii sau de sociologie economică, în care se încrucișează fapte și opinii adesea contradictorii. Și unii dintre cercetătorii de specialitate au ales această cale lesnicioasă, simplistă și comodă, contribuind fără să vrea la crearea unui tablou vizibil deformat, în care confuzia valorilor ducea la negarea sau eludarea personalităților autentice.

Lucrările multora din cugetătorii noștri reprezentativi prezintă dificultăți, nu sînt, altfel spus, lineare sau egale în structurile lor ideatice. Ele vădesc, dimpotrivă, de cele mai multe ori, puncte de vedere contradictorii, opinii divergente, totul căpătînd înfățișarea unui tablou în care umbrele și luminile se încrucișează potrivit opticii personale a gînditorului. **Interesează însă aici, ca peste tot, tonalitatea filozofică sau sociologică generală a lucrării sau a concepției respectivului gînditor, dacă, dincolo de erorile istorice fatale, a afirmat puncte de vedere realmente valoroase.** Nu se verifică oare aceasta în cazul unor gînditori ca Xenopol, Gherea, C Stere, P. P. Negulescu, Petre Andrei, D. Gusti, C. Rădulescu-Motru, E. Lovinescu, Ibrăileanu, T. Vianu, M. Florian, Șt. Zeletin, M. Ralea, Camil Petrescu, Blaga, G. Călinescu și atîția alții? De ce nu le-am edita deci lucrările pe baza unui plan cu responsabilitate întocmit, care să le asigure apariția într-o cadență normală?

Desigur, reeditarea acestor lucrări e mai puțin lesnicioasă decît publicarea uneia datorată cutărui autor adesea mediocru. Nu e mai puțin adevărat însă că și aceste „dificultăți" sînt mult exagerate. În realitate, principiile științifice ale valorificării, utilizate frecvent în editurile noastre, ne pun la îndemînă criterii eficiente pentru soluționarea adecvată a tuturor problemelor implicate. Studii introductive comprehensive și serioase, un aparat critic (note, comentarii) informat și la obiect pot clarifica cititorului tot ce e dificultate în asemenea lucrări, disociind, în contextul epocii, ceea ce e valoare de erorile epistemologice, ideologice și metodologice.

Această acțiune valorificatoare de amploare, realizată științific, ale cărei începuturi au fost de acum puse, trebuie continuată cu hotărîre. Realizată cu metodă, ea trebuie să îmbrățișeze toate perioadele, acordînd atenția cuvenită și perioadei interbelice. Nu vrem, firește, să pomenim aici toți autorii și toate lucrările care ar trebui luate în discuție. Ne mulțumim cu cîteva exemple concludente. Astfel — inexplicabil — nu a apărut niciodată în limba română celebra **„La theorie de l'histoire"** de Xenopol, deși e citată peste tot în tratatele de istoria filozofiei sau a sociologiei. În ce privește opera sociologică a lui Dobrogeanu-Gherea, i s-au relevat mult timp erorile și limitele, trecîndu-se ușuratic cu vederea peste ceea ce este valoare autentică într-o lucrare care rămîne un moment important în literatura sociologică românească. Ne referim, desigur, la **„Neoiobăgia"**. Lucrarea conține, se știe, o seamă de opinii eronate, care au creat confuzii în mișcarea muncitorească, au adus grave prejudicii activității acesteia într-o întreagă perioadă istorică. Dar ar fi nedrept să reducem „Neoiobăgia" la aceste erori. (De altfel, un studiu recent datorat lui Stefan Voicu releva la obiect valoarea acestei lucrări). Acesteia i s-ar adăuga celelalte scrieri sociologice de valoare ale lui Gherea. Nu e straniu că din opera lui Ibrăileanu, atît de des invocată, au apărut, în ultimele două decenii, numai două modeste editii în „Biblioteca pentru toți"? Una din lucrările sale de bază care a stîrnit atîtea dezbateri în epocă și mai tîrziu, **„Spiritul critic în cultura română"**, nu a fost editată în aceste două decenii, deși recitirea ei limpezește multe chestiuni în jurul cărora destui tineri orbecăie neavizați. Dar opera lui Lovinescu? Ar trebui reeditate nu numai **„Criticile"**, **„Istoria literaturii române moderne"** (inclusiv Compendiul) sau **„Memoriile"**, dar și lucrările sale de sociologie a culturii și de ideologie literară. Ne gîndim la admirabila **„Istorie a civilizației române moderne"** și la toate studiile sale junimiste (inclusiv la compacta monografie **„T. Maiorescu"**). Critica mai tuturor curentelor romantic-agrariene care încercau, de pe poziții tradiționaliste, să înalte bariere spirituale în calea evoluției României spre o civilizație de tip industrial ar reintra — prin opera lui Lovinescu — în circulația diurnă a dezbaterilor noastre de idei, relevînd generațiilor mai tinere punctul de vedere judicios și rationalist al uneia dintre personalitățile proeminente ale cugetării noastre estetice și sociologice.

Valorificînd — prin reeditarea științifică — patrimoniul nostru filozofic, noua generație de intelectuali ar fi pusă în situația de a lua contact viu, nemijlocit cu lucrările marilor personalități ale cugetării filozofice românești.

Discuții ideologice

C. I. L. Brăila

Bucătăria „POLAR"

Preferată de tot mai mulți cumpărători, garnitura de bucătărie „Polar" întrunește caracteristici funcționale multiple și o linie estetică corespunzătoare cerințelor și exigențelor beneficiarilor. Culorile pastelate se armonizează cu finisajul, conferindu-i un aspect plăcut, atrăgător.

Garnitura „Polar" se realizează la C.I.L.-Brăila, profilat și în direcția producerii unor bucătării de concepție modernă, în execuția cărora se folosesc materii prime și materiale cu caracteristici tehnice superioare. În componența garniturii intră un dulap combinat, o masă rabatabilă și un set format din trei taburete care se string prin suprapunere. Întreaga garnitură este concepută în funcție de dimensiunile spațiilor destinate bucătăriilor din noile apartamente. Se întreține ușor, prin spălare cu o cîrpă umedă, după care se șterge cu o cîrpă uscată, P.F.L.-ul înnobilat asigurîndu-i rezistență la variațiile de temperatură, la acțiunea acizilor, a apei și a vaporilor de apă.

PIXURI ȘI STILOURI „FLARO"

La fabrica „Flamura roșie" din Sibiu se produc mai multe tipuri de pixuri și creioane mecanice cu destinații diferite. Iată cîteva: creionul mecanic „Tehnician", cu armături metalice cromate; creionul cu pastă „Flarobicolor" (albastru și roșu); stilourile „Super" — mecanism cu piston, peniță cu vîrf de iridiu; „Școlar" — mecanism cu piston și peniță cu vîrf de iridiu; „Pionier" — mecanism cu pipetă. Toate se pretează la orice manieră de scris. Se pot procura din librării, debite etc.

Puncte de atracție maramureșene estompate de neglijențe edilitare

Este un fapt că, în ultimii ani, prin presă, radio, televiziune și cinematograf, neasemuitele frumuseți ale creației populare maramureșene, ale peisajului acestui colț de țară au fost înfățișate întregii țări, în parte chiar și străinătății. Aceasta nu numai că bucură inima maramureșeanului, dar a stîrnit și interesul turiștilor din țară și de peste hotare. După cum ne-a povestit prof. Francisc Nistor, directorul Muzeului etnografic din Sighetul Marmației, mai mulți oameni de cultură francezi au vizitat în două rînduri Maramureșul, fiind atrași de ineditul emoționant al acestor locuri, de arta multiseculară a țăranilor de aici. Ei subliniau că această artă stîrnește un interes aproape tot atît de mare ca și perlele arhitecturii medievale din nordul Moldovei.

Ceea ce se știe însă foarte puțin despre Maramureș este faptul că el deține un loc de frunte și în ce privește izvoarele de ape minerale. „Puține județe din țara noastră dispun de un număr atît de mare de izvoare minerale — peste 80 — și atît de variate ca Maramureșul — ne spunea geologul Vasile Bologa, de la Oficiul de control geologic minier Baia Mare. Din păcate, ele sînt prea puțin puse în valoare, deși prin compoziția lor au proprietăți terapeutice remarcabile". Există în acest județ și cîteva stațiuni balneoclimaterice — Usturoi, Izvoarele, Apa Sărată, Dănești — și ele prea puțin cunoscute.

Am adus în discuție existența izvoarelor de ape minerale și a unor stațiuni balneare, deoarece acestea oferă, mai bine zis ar putea oferi, nu numai o atracție în plus pentru turiști, dar ar asigura, în bună măsură, și posibilități de popas vizitatorilor Maramureșului. Astfel stînd lucrurile, era firesc ca atît organele locale, cît și forurile de resort — O.N.T., Ministerul Comerțului Interior — să ia măsuri, pe de o parte, pentru a dezvălui turiștilor cu mai multă îndrăzneală, printr-o propagandă inteligentă, originală și atrăgătoare, valorile inestimabile ale artei maramureșene și, pe de altă parte, pentru a folosi toate posibilitățile existente în vederea asigurării unor condiții cît mai bune celor care vizitează aceste locuri. Ce s-a făcut pînă acum?

De la bun început trebuie spus că drumurile spre obiectivele turistice sînt încă anevoioase și nu oferă călătorului nici măcar elementele strict necesare de orientare. Să exemplificăm. „Muzeul de artă populară" din Săpînța adăpostește o mare parte din creația originală a cioplitorului Stan Ion, zis Pătraș. Acest „muzău", cum îl spun localnicii, a stîrnit admirația multor vizitatori din străinătate, a unor personalități în domeniul artei și culturii. Pentru marea masă a vizitatorilor Maramureșului și chiar pentru localnici, el rămîne însă necunoscut. Și cum ar putea fi altfel cînd pe șoseaua ce pornește din Sighetul Marmației, prin Oaș, spre Satu Mare sau Baia Mare, nu afli nici urmă de indicator care să atragă atenția turiștilor asupra a ceea ce pot vedea la Săpînța? Pe zeci de kilometri în jur nu există nici un indicator care să îndemne turiștii să se abată pe la Ieud, unde se află cel mai vechi monument de artă populară din Maramureș, construit din lemn de brad (în anul 1364), ori pe la Budești, unde se află cămașa de zale și coiful despre care se spune că au fost purtate de legendarul erou popular Grigore Pintea-Viteazul (de altfel, trebuie spus că însuși modul cum sînt conservate unele monumente și obiecte de o rară valoare lasă mult de dorit).

S-ar putea da și alte exemple în legătură cu lipsa de preocupare pentru popularizarea unor obiective turistice. Cît timp va mai trece pînă cînd turiștii vor întîlni la răscruce de drumuri panouri care să le atragă atenția asupra monumentelor pe lîngă care n-ar trebui să treacă fără a le vedea, cînd vor apare pliante și albume despre valorile etnografice ale Maramureșului — e greu de spus.

Există în județ cabane plasate în diferite locuri pitorești, precum și cîteva stațiuni balneare de interes local. La cabanele de la barajul Firiza și de la lacul Mogoșa, turiștii pot găsi condiții acceptabile de hrană și odihnă. La celelalte însă, nivelul deservirii este sub nota de promovare. Nici una nu oferă turiștilor posibilitatea de a face cunoștință cu preparate specifice bucătăriei maramureșene, meniul fiind același ca la localurile din oricare oraș al țării.

Multe stațiuni balneare din județ, care ar trebui să ofere ceva mai mult decît cabanele turistice, se află într-o stare jalnică. Ocna Șugatag și Costîiui, stațiuni cu ape sărate, folositoare în terapia antireumatică, sînt atît de prost gospodărite, încît au un aspect dezolant. La Botiza, într-un splendid decor montan, noua clădire a stațiunii stă neterminată de anul trecut. L-am întrebat pe omul care păzea această clădire: „Cînd vor funcționa băile?". „Cînd vor vrea constructorii să le termine, dar ei vin foarte rar pe aici" — ni s-a răspuns. Foarte puțin s-a făcut și pentru valorificarea apelor minerale. Din cauză că stațiunile se află în această stare, de care se fac răspunzători, în primul rînd, conducerea întreprinderii balneo-climaterice din Baia Mare, O.N.T.-ul și agenția sa locală, nici nu se mai pomenește despre existența lor. Sînt evitate astfel aprecierile turiștilor, care n-ar fi deloc măgulitoare.

Creșterea continuă a numărului celor care doresc să viziteze Maramureșul impune ca organele județene, precum și cele centrale de resort să acorde o mai mare atenție popularizării, prin mijloace adecvate și eficiente, a obiectivelor turistice, folosirii tuturor posibilităților pentru asigurarea condițiilor de cazare și masă. Turistul care parcurge sute de kilometri, mînat de dorința de a se bucura de frumusețile artei populare și ale peisajului maramureșean, este îndreptățit să pretindă să aibă asigurate posibilități largi, lesnicioase de informare rapidă și de găzduire civilizată.

S. UTAN
C. TOMOZEI

PRELUDIU LA NOUL AN ȘCOLAR

De pe acum părinții pot procura copiilor lor uniformele de care vor avea nevoie în noul an școlar. Magazinele sînt aprovizionate cu costume de uniformă pentru clasele I—XII: pantaloni lungi și scurți, cămăși de zefir, costume de pionier. Se găsesc, de asemenea, sarafane din țesături de bumbac și lînă, bluze de olandină cu mînecă lungă, pentru clasele V—VII.

Pentru preșcolari se pot procura rochițe și șorțulețe.

O serie de articole de îmbrăcăminte pentru copii se vînd, în cadrul Tîrgului de vară, cu prețuri reduse pînă la 30 la sută. Între acestea se numără pardesiele din stofă, raglanele din tercot, costumele și sacourile din țesături de bumbac, costumașele din țesături de bumbac etc.

În fotografie: Magazinul „Trei ursuleți". La probă, în fața oglinzii.

Foto: **M. Cioc**

PRODUCȚIA ȘI DESFACEREA LEGUMELOR

(Urmare din pag. 1)

piului. Aprovizionarea este discontinuă, vădind slaba organizare atît a preluării produselor, cît și a desfacerii lor. Insist în mod deosebit asupra măsurilor ce trebuie luate de către I.L.F. ca produsele să ajungă direct la consumatori, fără depozitări și manipulări inutile.

Putem adăuga că discontinuitatea în aprovizionarea pieței generează anomalii cu consecințe destul de grave. Cînd se află că piața este aprovizionată din abundență, în unitățile agricole cooperatiste nu se mai recoltează legume. În felul acesta, la cele două cooperative agricole de producție din comuna Suțu, precum și la Ciineni s-au depreciat mari cantități de cartofi, bame, ardei grași, trec lucrurile cu cartofii, vinetele și cu alte sortimente. De pildă, zilele acestea — ca și ieri, 7 august, de altfel — piața a fost literalmente inundată cu roșii, castraveți și ardei. Ce va fi mai încolo, e greu de apreciat.

— Nu putem socoti nici pe departe mulțumitoare situația aprovizionării pieței la Brăila — ne-a spus și tov. *Constantin Radu*, primarul municiroșii etc. Dimpotrivă, cînd piața cere mai multe produse, începe asaltul recoltării. Atunci, legumele se string fără discernămînt din grădini, nu sînt sortate și astfel se produc pierderi mari, iar cumpărătorii nu sînt satisfăcuți. Am vizitat, împreună cu Puiu Bujor, activist al comisiei economice a comitetului județean de partid, depozitul central I.L.F. de la Brăila. Tocmai cînd ne aflam acolo, a sosit de la Suțu autocamionul nr. 31—G1—1010, încărcat cu castraveți și cartofi. La descărcare, decepție: marfa era în totalitate necorespunzătoare, degradată. Asemenea exemple nu sînt rare. Faptele dovedesc că recoltarea ca și preluarea de către I.L.F. sînt operațiuni care se fac neglijent (drept recepționer a fost angajat pînă și un... muzicant din Brăila!). Întreaga grijă a preluării legumelor este lăsată în seama șoferilor. Din 52 de salariați, cîți are I.L.F.-ul, exceptîndu-l pe director, doar doi se ocupă direct cu preluarea legumelor pentru piață. Este de neconceput ca într-un județ ca acesta, unde se produc mari cantități de legume — încît 1 875 tone au putut fi dirijate spre alte orașe și centre muncitorești din țară — aprovizionarea populației să aibă de suferit pentru că organele responsabile neglijează înlăturarea carențelor organizatorice.

Galați. În zilele sfîrșitului săptămînii trecute, ca și ieri, în piață, la magazine, se solicită mari cantități de produse. Oamenii însă nu pot cumpăra decît așteptînd la rînd timp îndelungat. Cartofi, ceapă, vinete, fasole verde și alte legume sînt aduse în cantități insuficiente. Dispune județul Galați de un bazin legumicol în stare să aprovizioneze populația orașului? Potrivit tradiției, a condițiilor naturale, așa ar fi trebuit să fie. Dar. Analizînd însă lucrurile mai în amănunt, rezultă că nici în județul Galați nu se poate pune totul pe seama suprafețelor reduse cultivate cu legume. Și aici se fac simțite nenumărate defecțiuni organizatorice. În timp ce de pe piață lipsesc cartofii, la C.A.P. din Stoicani mai sînt de recoltat circa 50 tone de cartofi, dar nimeni nu se îngrijește să o facă. Conducerile cooperativelor agricole din comunele Independența, Brănișteni, unde roșiile se depreciază în grădină, motivează că nu au brațe de muncă să le recolteze. Nenumărate alte cooperative agricole, printre care cele din Frumușița, Tudor Vladimirescu, Nămoleasa-tîrg și altele și-au făcut un obicei de a valorifica produsele grădinii de legume la chioșcurile proprii din comună sau alergînd cu ele la diferite tîrguri locale, fără a-și respecta obligațiile contractuale. Din confruntarea graficelor la zi rezultă că unitățile cultivatoare de legume din județul Galați n-au livrat pînă acum nici 50 la sută din cantitățile de legume contractate, invocînd diverse motive. În realitate, ignorarea contractelor este tolerată tacit de către organele județene care răspund de producerea și valorificarea legumelor.

Recapitulînd datele, rezultă că problemele ce se pun cu privire la aprovizionarea orașelor Brăila și Galați sînt întrucîtva diferite. Brăila dispune de un bazin legumicol mare, realizează un surplus însemnat de legume, dar absența unor sortimente de pe piață este cauzată în principal de defecțiuni organizatorice. La Galați, dimpotrivă, limitarea an de an a suprafețelor cultivate cu legume a determinat apelul la producția altor județe. Dar în cadrul fostei regiuni Galați, care cuprindea teritoriile ambelor județe, balanța de legume era în trecut echilibrată, asigurîndu-se chiar un excedent apreciabil. Ar fi fost rațional ca, în condițiile acestui an, organele celor două județe vecine, care se ocupă de producția și valorificarea legumelor, să colaboreze mai strîns, în interesul major al aprovizionării populației. Or, ce s-a desprins din ancheta noastră? În timp ce în județul Brăila, I.L.F. — apelînd stăruitor la forurile centrale — a izbutit cu greutate să livreze Capitalei, județului Prahova și altora un surplus de legume de circa 1 800 tone, I.L.F. Galați, cu eforturi și cheltuieli bănești și mai mari, a trebuit să achiziționeze din alte județe cam aceleași cantități. Ce a împiedicat colaborarea dintre cele două județe vecine? Gălățenii și brăilenii se acuză reciproc. Primii spun că nu li s-au onorat comenzile, ceilalți, că nu li s-a adresat nici o cerere. Iată o situație asupra căreia ar merita să mediteze și forurile centrale de resort, luîndu-se, în funcție de posibilitățile reale de producție, că și în funcție de necesități, măsurile de moment ce se impun.

Mobilier pentru copii

Pupitrul școlar, un produs deosebit, realizat de întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere, oferă confortul atît de necesar în timpul studiului. Avînd dimensiuni convenabile, pupitrul școlar se poate integra armonios în orice apartament.

La magazinele de specialitate se găsesc și alte piese de mobilier destinate copiilor: dulapuri combinate „Aura", pătuțuri „Fantezia", măsuțe „Prahova".

pagina economică

OPINII PRIVIND FINANȚAREA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Modernizarea continuă a proceselor de producție din economia noastră în ritmul progresului tehnic mondial impune folosirea obligatorie a rezultatelor valoroase obținute de cercetarea științifică din țară și din străinătate.

Subliniind rezultatele obținute de cercetarea științifică în aducerea la îndeplinire a marilor sarcini care-i revin, trebuie spus totuși că în acest domeniu există încă unele neajunsuri.

De aceea, ținînd seama de indicațiile conducerii partidului, Consiliul Național al Cercetării Științifice, ca organ de coordonare a activității științifice, își concentrează preocupările sale pentru perfecționarea tuturor căilor pe seama cărora să se obțină intensificarea cercetării științifice precum și orientarea cu precădere a acesteia spre domeniile cu rol hotărîtor în dezvoltarea societății noastre. Bazîndu-ne pe experiența proprie și a altor țări, putem afirma că sistemul — regimul — de finanțare reprezintă un instrument deosebit de eficace pentru înfăptuirea politicii în domeniul științei. În prezent, la noi în țară, unitățile de cercetare, cu cîteva excepții, sînt finanțate din bugetul de stat, ceea ce practic înseamnă acoperirea din buget a tuturor cheltuielilor acestora, indiferent de natura și necesitatea temelor cercetate precum și a gradului în care acestea răspund unei cerințe concrete de ordin economic sau social. Sistemul finanțării directe de la buget a tuturor cheltuielilor s-a dovedit însă că nu este cel mai potrivit pentru stimularea unităților de cercetare și a organelor care le coordonează în ceea ce privește stabilirea conținutului planurilor de cercetare, a urmăririi valorificării rezultatelor obținute și în general în folosirea cu maximă eficiență a potențialului de cercetare și a întregului patrimoniu al unităților de cercetare. Față de această stare de lucruri, în momentul de față apare ca o necesitate de prim ordin trecerea unităților de cercetare la organizarea și funcționarea pe baza principiilor gestiunii economice proprii. Este evident că trecerea la gestiunea economică proprie nu implică doar schimbări cu privire la sursa și modalitatea de finanțare a unităților de cercetare, ci și luarea unui complex întreg de măsuri de ordin organizatoric atît la nivelul unităților de cercetare, cît și al altor organe.

După părerea mea, prima problemă căreia trebuie să i se asigure rezolvarea este extinderea asupra întregii activități a unităților de cercetare a sistemului de desfășurare a cercetării pe bază de contract. Această lege a părților va avea rolul de a dirija drepturile și obligațiile organizațiilor de cercetare și ale unităților care au calitatea de beneficiari spre obținerea eficienței maxime atît în folosirea potențialului de cercetare, cît și în utilizarea fondurilor. Relația contractuală va ridica pe un alt plan de exigență preocuparea beneficiarilor pentru selectarea temelor ce vor trebui cercetate, precum și preocuparea organizațiilor de cercetare pentru folosirea capacității de cercetare numai pentru teme care răspund unor necesități concrete. Pentru organizațiile de cercetare dreptul și obligația de a încheia contracte prin care să angajeze întreaga capacitate reprezintă una din condițiile de bază care trebuie să le fie asigurată în vederea trecerii la gestiune economică proprie. Pentru perioada de început și chiar pentru mai tîrziu, ne exprimăm părerea că ar trebui pusă sub autoritatea prevederilor legale preocuparea organelor tutelare pentru acoperirea cu teme și lucrări de cercetare a majorității capacității unităților de cercetare. Acest lucru trebuie să se realizeze prin ocolirea formalismului constînd în introducerea „cu orice preț" a unor teme în planurile de cercetare, care trebuie să cuprindă doar teme stabilite ca urmare a unor analize judicioase.

Necesitatea acoperirii cheltuielilor pentru desfășurarea activității unităților de cercetare în perioadele în care acestea, ca urmare a gradului ridicat al probabilității de risc a cercetării științifice, nu se pot acoperi din încasări, împreună cu necesitatea creării unui fond pentru dezvoltarea bazei materiale a cărei mărime să depindă direct de eficiența economică a activității unităților de cercetare, constituie argumentele cu care ne susținem părerea ca totalitatea beneficiilor realizate de organizațiile de cercetare să rămînă la dispoziția lor. Beneficiile ar urma deci să fie folosite la acoperirea cheltuielilor în perioadele în care acest lucru nu se poate face din rezultatele activității desfășurate, la dezvoltarea bazei materiale și la stimularea materială a personalului. Considerăm posibilă o astfel de formulă de repartizare a beneficiilor — diferită de cea practicată în restul ramurilor economiei naționale — dacă ne însușim ideea că prin obținerea unui beneficiu la unitățile de cercetare cu gestiune economică proprie nu trebuie să se urmărească rentabilizarea acestora, ci crearea unei posibilități de echilibrare în permanență a cheltuielilor și veniturilor, conjugată cu posibilitățile de contribuție directă la dezvoltarea bazei materiale.

Dacă ținem seama pe de o parte că unul din scopurile urmărite prin trecerea unităților de cercetare la gestiune economică proprie este orientarea activității de cercetare spre teme concrete din producție și viața socială, iar pe de altă parte că unitățile de cercetare cu gestiune economică proprie trebuie să fie stimulate în cazurile în care rezultatele cercetărilor pe care le-au efectuat se aplică în producție și au efect imediat, apare foarte limpede necesitatea de a se lua măsuri ca o parte din economiile obținute pe o perioadă determinată, din aplicarea în producție a rezultatelor cercetării să fie vărsate unităților de cercetare. Fondul astfel constituit ar putea — după părerea noastră — să fie folosit de acestea la dezvoltarea bazei materiale și recompensarea celor care au avut o contribuție deosebită la cercetarea și aplicarea în practică a rezultatelor obținute. O astfel de măsură cu un caracter stimulatoriu evident credem că va reduce sensibil numărul cazurilor în care rezultatele unor cercetări aplicabile în producție și-au întrerupt drumul, din diferite motive.

În aceeași idee a cointeresării unităților de cercetare pentru valorificarea rezultatelor cercetărilor, măsurile la care ne gîndim trebuie să dea viață prevederilor Directivelor C.C. al P.C.R. aprobate de Conferința Națională a P.C.R. din 6—8 decembrie 1967, ca o cotă din excedentul de valută obținută din valorificarea în străinătate a rezultatelor cercetării, să fie utilizată pentru dezvoltarea bazei materiale a unităților de cercetare. O astfel de măsură se corelează cu ultimele reglementări apărute cu privire la îmbunătățirea sistemului de aprovizionare a unităților de cercetare și va constitui o puternică forță de mobilizare pentru valorificarea rezultatelor cercetărilor în străinătate. În afară de aceste cîteva măsuri pe care le considerăm necesare pentru trecerea la gestiune economică proprie a unităților de cercetare, pe alt plan apare imperios necesar ca în același timp să se ia unele măsuri referitoare la sursele din care beneficiarii cercetărilor să finanțeze contractele pe care le vor încheia cu unitățile de cercetare cu gestiune economică proprie. În această direcție, Consiliul Național al Cercetării Științifice, împreună cu alte organe, elaborează în prezent propuneri prin care să se asigure beneficiarilor sursele de finanțare a cercetării. Astfel, se preconizează lărgirea considerabilă a sferei de folosire a fondului pentru introducerea tehnicii noi. Acest fond, care în prezent se folosește într-o proporție redusă pentru cercetarea științifică, în viitor va trebui să reprezinte împreună cu fondurile de producție (cheltuieli pentru cercetare care se includ direct în prețul de cost) sursa de bază pentru finanțarea cercetării științifice aplicative și de dezvoltare. Pentru aceasta trebuie ca fondul pentru introducerea tehnicii noi să se formeze și în celelalte ramuri ale economiei naționale decît ramura industriei, iar cotele de constituire revăzute prin prizma viitoarelor cerințe.

Prin trecerea la gestiunea economică proprie a unităților de cercetare științifică relațiile financiare care se formează în procesul finanțării cercetării științifice înregistrează un salt calitativ sensibil, ele aducîndu-și din plin contribuția la o folosire mai eficientă a potențialului uman și material, precum și la accentuarea procesului de întrepătrundere a științei cu producția și de creștere a gradului și ritmului de aplicare în producție a rezultatelor cercetării științifice.

Mihai IOVU
consilier în Consiliul Național al Cercetării Științifice

O nouă tehnologie de turnare a cuzineților

PIATRA NEAMȚ. — La întreprinderea mecanică din Roman a fost stabilită o nouă tehnologie de turnare a cuzineților. Prin construcția unui sistem automatizat, care utilizează curenți de înaltă frecvență la încărcarea și dozarea carcaselor de turnare, s-a reușit să se elimine în totalitate manopera din cadrul operațiunilor de umplere a formelor și de cîntărire a metalului introdus în lucru. Înlocuirea vechii tehnologii de turnare cu sistemul automat de dozare s-a soldat cu creșterea productivității muncii și cu o sensibilă îmbunătățire a calității cuzineților fabricați. Concomitent, specialiștii au reușit să înlocuiască inelele de închidere a carcaselor — inele turnate din fontă — cu altele confecționate din tablă subțire, obținînd economii de peste 80 tone metal anual.

(Agerpres)

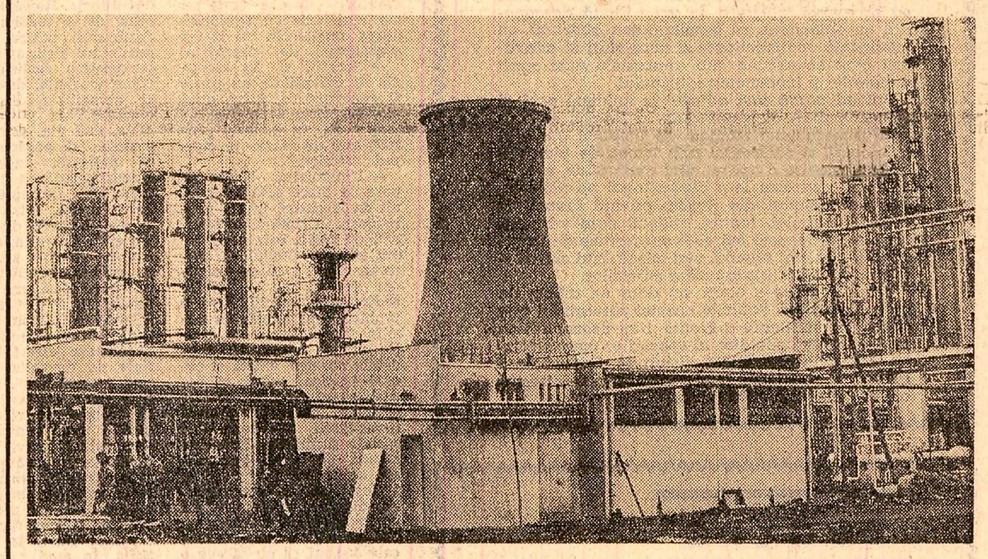

Rafinăria Ploiești. Imagine a unor instalații de la complexul de uleiuri speciale

(Foto : Gh. Vințilă)

Rodul muncii chibzuite a minerilor de la Lupeni

Continuîndu-și „tradiția" de fruntași pe ramură, minerii din Lupeni au extras, în șapte luni, mai bine de 42 000 tone cărbune cocsificabil și energetic peste plan. Cea mai mare parte din sporul de producție, față de aceeași perioadă din anul trecut, s-a obținut pe seama creșterii productivității muncii. În bilanțul primului semestru au fost înscrise peste 2,5 milioane lei economii suplimentare la prețul de cost. Sînt realizări cu care colectivul de alci întîmpină „Ziua minerului" și apropiata aniversare a centenarului exploatării industriale a cărbunelui în Valea Jiului.

Ce anume resoarte au dinamizat activitatea economică a acestei unități carbonifere ? O primă explicație constă în aceea că, încă de la începutul anului, au fost puse în valoare noi și importante rezerve interne existente în fiecare sector. „Dintre aceste măsuri — spunea ing. **Vasile Ciriperu**, șeful exploatării — se remarcă cele referitoare la mecanizarea tăierii și încărcării cărbunelui în abatajul frontal din stratul 5 al sectorului III, darea în exploatare a unor noi straturi, executarea unei stații de rambleu, introducerea tăierii și încărcării în panoul 8 cu ajutorul plugului de cărbune, organizarea muncii în 6 abataje frontale și cameră după metoda planogramelor de lucru.

Se poate aprecia că, în climatul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, s-a acordat o deosebită atenție folosirii cu maximum de eficiență economică a fondurilor de investiții destinate modernizării procesului de extracție a cărbunelui. O demonstrează rezultatele obținute în creșterea productivității muncii : în primul semestru ea a sporit în medie cu 7 tone pe muncitor, iar numărul posturilor folosite la 1 000 de tone cărbune extras a scăzut cu aproape 45 față de plan. Creșterea productivității muncii este unul din principalele efecte pozitive ale extinderii mecanizării diferitelor lucrări în subteran. Dacă anul trecut, la încărcarea mecanică în galerii cu greu a fost realizat nivelul de 74 la sută din volumul stabilit, acum s-a ajuns la 98,9 la sută. De asemenea, la tăierea și încărcarea cărbunelui cu ajutorul havezelor, combinelor și pluguri-lor s-a atins un grad de mecanizare superior față de prevederi.

Pe același plan de preocupări s-a situat și problema folosirii judicioase a forței de muncă și a timpului de lucru. În acest sens, s-a pornit de la ideea că, oricît de înalt ar fi gradul de mecanizare a lucrărilor în abataj, fără intervenția operativă și permanentă a omului nu se pot obține rezultatele scontate. S-a urmărit în permanență o apropiere și, pe cît posibil, o suprapunere între timpul de lucru planificat și cel efectiv prestat în subteran. Cum anume ? În primul rînd, prin înlăturarea în mare parte a „gîtuirilor" în aprovizionarea fronturilor de lucru cu materiale și vagonete goale. În al doilea rînd, prin scăderea simțitoare a numărului absențelor nemotivate și al învoirilor. Se poate spune că întregul spor suplimentar de producție de peste 42 000 tone cărbune are la bază tocmai creșterea productivității muncii, atît prin extinderea mecanizării lucrărilor, cît și prin folosirea tot mai completă a forței de muncă și a timpului de lucru.

Desigur, oricît de valoroase ar fi realizările, nu se poate spune că au fost epuizate posibilitățile existente în această exploatare carboniferă. Mari rezerve de creștere a productivității muncii pot fi fructificate prin îmbunătățirea organizării muncii în toate abatajele frontale și cameră. Colectivul minei nu consideră deloc normal că mai sînt 12 brigăzi cu rezultate sub nivelul stabilit. Există, de asemenea, reale posibilități ca, prin revizuirea programelor de lucru la diferite utilaje de tăiere, încărcare și susținere, să se asigure o creștere a vitezelor de înaintare în subteran. Sînt numai cîteva dintre problemele care stau acum în atenția factorilor de conducere din această unitate minieră, în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, concomitent cu cele de perspectivă care vizează sporirea în continuare a producției de cărbune. Între altele, se fac studii pentru ca în perioada următoare să se extindă susținerea metalică în alte trei abataje frontale, ceea ce va duce la o creștere simțitoare a productivității muncii, la reducerea substanțială a consumului de lemn de mină. Se prevede, de asemenea, să se mecanizeze tăierea și încărcarea cărbunelui în încă trei straturi din sectoarele IV și VI, să se îmbunătățească calitatea prin curățirea mecanică a vagonetelor cu haldă și steril, să se modernizeze transportul în subteran și la suprafață prin punerea în funcțiune a unor benzi de cauciuc.

Neîndoielnic, experiența acumulată de colectivul acestei mine — care se mîndrește cu o bogată tradiție de luptă revoluționară — se va materializa în continuare în noi și însemnate realizări în creșterea producției de cărbune, în ridicarea eficienței economice.

Ion MANEA

tribuna experienței înaintate

Consecințele risipei de materiale

(Urmare din pag. I)

nal I.A.S. Timișoara. Ele au avut loc — mai ales — la unul din sectoare, unde s-au refăcut, în ultimele luni, 200 capete parapeți, șapte pardoseli și multe altele. De curînd, chiar s-a hotărît ca unul din cele trei silozuri să fie demolat. Cauza ? De la bază la partea superioară, verticalitatea construcției pierde peste 60 cm. Fără a mai vorbi că și celelalte două silozuri vor suferi operațiuni de... verticalizare.

Deci, contabilul-șef ori nu cunoaște realitatea, ori a intenționat să ne inducă în eroare. **O singură întrebare : cine suportă cheltuielile cu „verticalizarea" și cu celelalte refaceri ?** Nu credem că cineva și-ar permite să le includă în prețul de cost. Să vedem, în continuare, cum se gospodăresc materialele necesare șantierelor. Faptele arată aceeași lipsă de răspundere. La sosirea materialelor, nimeni nu le recepționează (de multe ori, facturile se achită fără a se cunoaște dacă materialele respective au sosit sau nu). **Manipularea se execută prin aruncare și basculare, iar depozitarea — la depozitul central, de pildă, se face pe sute de metri — de-a lungul terasamentului de cale ferată, fără a se asigura paza lor.** O parte din ele dispar „peste noapte", iar altele se vînd (chiar și particularilor), aprecierea cantităților respective făcîndu-se „după ochi". La lotul Orțișoara, cimentul în saci e amestecat cu cel în vrac, în depozit, peste ciment circulă camioanele, iar trimiterea materialelor la punctele de lucru se face fără forme legale.

Toată lumea vede aceste grave acte de risipă, de înstrăinare a unor materiale, numai ing. **Vasile Costea** — șeful șantierului — nu. D-sa a căutat să ne asigure că nu există pierderi prin depozitare. **Pînă acum, cele 30 vagoane ciment distrus, cele 220 000 cărămizi devenite inutilizabile** (dacă ținem seama de cele mai elementare noțiuni de rezistență) **și sutele de metri pătrați de geam spart încă nu au apărut în prețul de cost, încă nu majorează pierderile.** Oare ce se așteaptă pentru ca cineva să se sesizeze, să tragă la răspundere pe cei care risipesc materialele și produc pagube economiei naționale ? Nu trebuie, în nici un caz, să se mai repete procedeul de anul trecut, cînd pierderi camuflate mult timp, în cele din urmă au fost „înregistrate" și comunicate oficial. Așa s-au dus pe „apa simbetei" aproape 18 milioane lei.

Pentru completarea imaginii pierderilor și a dimensiunilor risipei, mai prezentăm și alte date. La 30 iunie a.c. o sumă de aproape 2 milioane lei reprezenta „mărfuri pe drum", unele valori figurînd în această poziție de ani de zile. Parcă materialele respective s-ar aduce din cine știe ce punct al sistemului solar ! Ele apar ca fiind în continuare... pe drum, însă în realitate au fost demult achitate și consumate. De asemenea, la capitolul „manoperă", în șase luni din acest an prevederile planului au fost depășite cu 218 000 lei, iar cele de deviz cu 1 122 000 lei, în condițiile existenței unor norme largi, empirice de muncă, necorelării acestora cu planul de lucrări. În sfîrșit, cheltuielile indirecte. În primul semestru, atît față de deviz, cît și comparativ cu planul, depășirea lor măsoară 613 000 lei. Între acestea, cheltuielile neeconomicoase dețin o pondere remarcabilă. Dobînzile pentru împrumuturile restante însumează 741 000 lei, iar locațiile (suportate de costurile de producție) 239 000 lei. **În cadrul imobilizărilor șocheză impresionanta sumă reprezentînd debitori și lipsuri de valori materiale : 2 342 000 lei, adică aproape tot atît cît arată nivelul pierderilor totale „oficiale", din scripte, realizate în șase luni.**

Aflînd că tov. ing. **Nicolae Zernoveanu,** director tehnic în Ministerul Industriei Construcțiilor, se află detașat la șantierul Beregsău, în scopul înfăptuirii unui rapid reviriment în activitatea șantierului, ne-am adresat și d-sale, care ne-a spus :

— Adevărul este că întreprinderea a cam scăpat de sub supravegherea ministerului. Conducerea ei, chiar cînd avea posibilitatea s-o facă, nu ajuta, așa cum se cuvine, șantierele din subordine. În cele trei săptămîni de cînd sînt aici am primit numai 20 la sută din materialele, utilajele și forța de muncă solicitate, deși pentru aceasta erau necesare doar 3—4 zile. Ne lipsesc oameni, utilaje...

Oare numai atît lipsește conducerii Întreprinderii 13 construcții-montaj din Timișoara ? Nu, conducerii acestei întreprinderi, unora dintre oamenii cu responsabilități precise de pe șantiere le lipsesc — înainte de toate — spiritul de răspundere față de gospodărirea valorilor materiale ale statului.

La întreprinderea „Industria laptelui"-Arad, pagubele provocate de spargerea unor banale sticle și borcane au fost și sînt recuperate sistematic de la cei care le provoacă. La întreprinderea de construcții amintită, asemenea măsuri hotărîte nu s-au luat, ci, dimpotrivă, daunele aduse economiei naționale au fost trecute în contul prețului de cost. Nimic mai grav ! Irosirea oricăror valori materiale înseamnă pagube la adresa colectivității. **Tocmai de aceea nu pot fi admise nici un fel de concesii sau îngăduință față de cei care, prin faptele lor, provoacă sau înlesnesc știrbirea avuției obștești.** Ei trebuie să fie puși să plătească pînă la ultimul leu tot ce au risipit. De altfel, în timpul anchetei s-a ridicat cu acuitate această întrebare : cum este posibil ca acești oameni risipitori să conducă în continuare o mare întreprindere de construcții, de ce mai sînt menținuți în posturile lor și nu sînt deferiți justiției ? Organele în drept au îndatorirea să facă lumină în acest caz grav de irosire a banilor statului și să aplice cele mai severe măsuri pentru redresarea urgentă a întregii activități a întreprinderii timișorene.

Cooperatorii de la Dumbrăvița pot dovedi că sînt buni gospodari

Statutul cooperativei agricole de producție care, între altele, sintetizează experiența valoroasă dobîndită de-a lungul anilor de aceste unități atrage atenția țărănimii cooperatiste — prin prevederile sale — asupra interdependenței ce există între mărimea fondului de acumulare și nivelul general de dezvoltare al cooperativei, nivel care, în ultimă instanță, determină mărimea cîștigurilor membrilor ei. În cele mai multe unități din județul Brașov oamenii au ținut și țin seama de aceste considerente. Așa se și face că, în ansamblu, pe județ, dinamica pe ultimii doi ani a fondului de acumulare în cooperativele agricole indică o curbă ascendentă, cu o medie pe anul 1967 de peste 20 la sută din venitul net. Subliniind acest lucru, care explică în mare măsură succesele de ordin economic obținute de multe unități, nu poate fi trecut cu vederea faptul că, în județ, se mai întîlnesc și cooperative agricole care nu se încadrează în liniile directive ale statutului, alocă pentru fondul de acumulare procente ínfime din venitul net, mult sub limita inferioară prevăzută. Un exemplu concludent în această privință îl oferă cooperativa agricolă de producție „Bîrsa", din Dumbrăvița.

În cei șase ani care au trecut de la înființare, ea s-a dezvoltat extrem de lent, insuficient. Aici fondul de acumulare este ca și inexistent. Bineînțeles, în aceste condiții, venitul net mediu obținut nu a putut să asigure un cîștig corespunzător membrilor cooperatori. Consecințele acestui bilanț deficitar sînt din cele mai dăunătoare. În primul rînd se constată o centrifugare a forței de muncă spre șantierele industriale sau spre unitățile agricole din împrejurimi, care asigură o valoare a zilei muncă de 25-30 lei. Astfel, la 1031 de familii, însumînd 5 000 de oameni, din care apți de muncă 2 800, circa 2 000 sînt salariați ai diferitelor întreprinderi de stat. Din restul de 800, peste 400 lucrează în alte cooperative agricole. De aici rezultă o serie întreagă de greutăți în efectuarea la timpul optim a întregului volum de lucrări agricole, greutăți care explică parțial și recoltele mici înregistrate an de an. Cum se întîmplă de obicei, lanțul slăbiciunilor nu se oprește aici. Producțiile mici au însemnat neîndeplinirea sarcinilor contractuale asumate față de stat, creșterea continuă a datoriilor către acesta — ele se ridică la circa cinci milioane lei — în final blocarea contului cooperativei la bancă. Acest lucru îngrădește considerabil bunul mers al activității cooperativei.

Documentele de partid au subliniat în repetate rînduri că ridicarea continuă a nivelului de trai al cooperatorilor, participarea într-o măsură tot mai mare a unităților lor la satisfacerea nevoilor societății sînt condiționate în cel mai înalt grad de dezvoltarea continuă a proprietății cooperatiste, de sporirea neîncetată a producției globale. La Dumbrăvița acest deziderat de importanță majoră n-a putut fi realizat. Aceasta nu trebuie să mire. În condițiile inexistenței unui fond de acumulare, într-un volum și o structură corespunzătoare, lărgirea continuă a producției nu este posibilă. Mai mult, inexistența fondului de acumulare și-a pus amprenta în mod negativ asupra dezvoltării generale a cooperativei. Astfel, de la an la an se constată o scădere continuă a producției globale — proporția este de 5-8 la sută — și, deci, o scădere corespunzătoare a venitului net. Dacă în 1967, bunăoară, venitul net realizat a fost de 1 500 000 lei, anul acesta, potrivit prevederilor, el se va cifra doar la 1 382 000 lei.

Obiectiv vorbind, în aceste condiții valoarea zilei muncă ar trebui să urmeze aceeași curbă descendentă. Totuși, față de valoarea zilei muncă realizată în 1967 ea urmează să crească cu aproape nouă lei. Cum se explică aceasta ? Președintele cooperativei, ing. Drăgan Elvin, afirmă că „s-a preconizat ridicarea valorii zilei muncă prin economisirea de zile muncă". Este foarte bine că există o asemenea preocupare. Se pune însă întrebarea : în ce măsură trebuie să se reducă necesarul de zile muncă planificat pentru a se realiza creșterea amintită, de nouă lei ? Cifra este foarte mare, mai ales dacă avem în vedere nivelul scăzut al venitului net propus pentru anul în curs.

Adevărata cale de rezolvare a problemelor majore ale cooperativei o constituie mărirea treptată a producției globale, paralel cu sporirea ponderii veniturilor suplimentare la formarea venitului net. Pentru aceasta este nevoie de înțelegere și dăruire în muncă din partea cooperatorilor, de grijă pentru creșterea și păstrarea avuției obștești, și mai ales de ceea ce pare că nu s-a înrădăcinat aici : spiritul gospodăresc.

Nu putem fi de acord cu ideea preconcepută că situația creată s-ar datora faptului că „lucrurile au mers prost de la început". Desigur, fiecare început își are greutățile lui inerente, dar ce au făcut consiliul de conducere, cooperatorii pentru a stopa perpetuarea situației de la început ? Mare lucru, nu. De aceea consiliul a și fost schimbat. Noua conducere a unității se preocupă de redresarea economico-financiară a cooperativei. Ea a stabilit măsuri care dau speranțe pentru viitorul acestei unități. În continuare, însă, trebuie să aibă în vedere cîteva chestiuni care ni se par esențiale.

La C.A.P. Dumbrăvița toate eforturile trebuie orientate în scopul sporirii producției vegetale, animale și a producției sectoarelor anexă. Pentru aceasta, la măsurile inițiate, care prevăd, între altele, schimbarea modului de folosință a terenului, se pot adăuga, cu succes, folosirea pe scară mai largă a soiurilor și hibrizilor raionați, de mare productivitate, sporirea dozelor de îngrășăminte naturale și chimice, mecanizarea lucrărilor agricole la nivelul posibilităților pentru a asigura întreținerea în bune condiții a culturilor și mai ales introducerea și generalizarea unor asemenea forme de retribuire a muncii cooperatorilor care să-i cointereseze să participe activ la rezolvarea practică a tuturor problemelor pe care le ridică procesul de producție.

O grijă deosebită trebuie acordată dezvoltării sectorului zootehnic, care aduce venituri mari și constante cooperativei. Condițiile specifice, locale, între care amintim existența unor întinse suprafețe de pășuni și fînețe naturale, permit extinderea cu precădere a sectorului ovin. Binevenită ni se pare și măsura de a se merge pe linia îngrășării tineretului taurin, care poate asigura mari venituri cu cheltuieli minime, întrucît întreținerea și furajarea animalelor în taberele de vară costă puțin.

Aceste măsuri, deși își au importanța lor, nu trebuie considerate ca suficiente. Cooperativa dispune de numeroase alte posibilități, care, valorificate bine, integral, pot contribui la sporirea rapidă și substanțială a veniturilor bănești. Unele din acestea se referă la legumicultură. Este inexplicabil cum o unitate situată în centrul unui bazin cu un pronunțat caracter legumicol nu dispune de nici un hectar de grădină. Dezvoltarea unui puternic sector legumicol, paralel cu întărirea unor activități cu tradiție prin partea locului — exploatarea pămîntului de turbă și a celui de frunze — precum și lărgirea sectorului producerii de cărămidă vor avea un rol hotărîtor în susținerea eforturilor ce se fac pentru redresarea economică a cooperativei.

Evident, traducerea în viață a acestor măsuri este condiționată de hotărîrea și priceperea de care va da dovadă conducerea cooperativei, de antrenarea largă a masei de cooperatori la rezolvarea sarcinilor curente și de perspectivă, de înțelegerea deplină a faptului că aplicarea măsurilor preconizate va conduce la consolidarea cooperativei și, deci, la sporirea cîștigului fiecărui cooperator. Sarcini de mare răspundere în această privință revin însă și organelor locale de partid și agricole. Ele sînt chemate să sprijine conducerea unității în efortul depus pentru redresarea economică a cooperativei, să o ajute permanent, efectiv în înfăptuirea programului elaborat, să contribuie, prin introducerea unor forme eficiente de cointeresare materială, la mobilizarea largă a masei de țărani cooperatori la rezolvarea treburilor obștești.

Aurel PAPADIUC

ÎNVĂȚĂMÎNTUL MEDICAL SUPERIOR în fața unui greu examen

M. I. BOTEZ
doctor în științe medicale
medic primar neurolog

În domeniul învățămîntului medical, învățămînt care are la noi o frumoasă tradiție progresistă, există numeroase realizări atît în ce privește numărul specialiștilor, cît și calitatea pregătirii lor. Dacă ne referim, de exemplu, la neurologie, în trecut existau 15—20 de specialiști în centrele universitare, iar azi sînt peste 250, răspîndiți în toată țara. Exemple se pot găsi în toate specialitățile medicale.

Există însă fapte care demonstrează o rămînere în urmă a învățămîntului medical din mai multe puncte de vedere și anume în ce privește conținutul, hipertrofierea unor discipline în dauna altora, neglijarea tendințelor moderne în științele medico-biologice. Astfel, rămînerea în urmă din punctul de vedere al conținutului se referă — în primul rînd — la neglijarea disciplinelor fundamentale, al căror rol în formarea și evoluția viitorilor medici, fie ei practicieni sau cercetători, este de necontestat și a fost verificată prin practica îndelungată a învățămîntului medical din toate țările. În trecut, disciplinele fundamentale (preclinice) ocupau în întregime primii doi ani de studii și o bună parte a celui de-al treilea. Mai mult, se considera necesar ca în anul IV să existe o altă disciplină fundamentală, medicina experimentală. Era de așteptat ca progresele din ultimii douăzeci de ani în domeniul științelor medico-biologice să determine punerea de acord a vechilor programe analitice și a structurii învățămîntului cu progresele realizate. Ce s-a întîmplat? Am asistat an de an la o reducere treptată a diferitelor discipline fundamentale și la desființarea unora, printre care medicina experimentală. Și aceasta tocmai azi, cînd patologia internă, de exemplu, pune un accent tot mai mare pe bolile autoimune — boli care tind să ocupe un loc important și în alte științe clinice (neurologie, dermatologie etc). Printre elementele de bază în formarea gîndirii și în educarea științifică a studentului în medicină se află acelea furnizate de microbiologie și de anatomia patologică. Experimentele nefericite au dus în cursul anilor la reducerea substanțială a volumului de cunoștințe predate în cadrul acestor discipline. Am asistat la reducerea substanțială a învățămîntului de anatomie descriptivă și topografică, care a avut mereu un rol însemnat în formarea viitorului clinician.

Ce s-a pus în loc? Au fost create numeroase catedre de igienă sau de diferite alte specialități clinice. S-a ajuns în situația că, de exemplu, la I.M.F.-București există mai mulți profesorii de chirurgie decît toți profesorii de biochimie și biofizică de la toate I.M.F.-urile din țară, și numai doi profesori de pediatrie și unul de psihiatrie. Este — credem — o gravă anomalie. Există, de asemenea, cel puțin 4 discipline distincte de igienă, cu diferite denumiri, organizate după vechile profiluri și nu după tendințele moderne. Poate fi redusă medicina profilactică la igiena de diferite tipuri sau la „organizarea sanitară", chiar dacă aceasta și-a schimbat recent denumirea în „medicină socială"? Categoric, nu! Medicina profilactică, medicina preventivă actuală trebuie să țină seama nu numai de transformările radicale pe care le-a suferit viața poporului nostru din punctul de vedere al condițiilor materiale, dar și de transformările fundamentale pe care modificările social-economice din țara noastră le-au adus în patologie, precum și de dificările pe care patologia țărilor civilizate le-a înregistrat în ultimele decenii. În linii mari, s-a trecut de la patologia caracteristică țărilor subdezvoltate (în care locul sau locurile prime în morbiditate și mortalitate le dețineau bolile infecțioase, cele parazitare și tuberculoza) la patologia țărilor dezvoltate, în care primele locuri le dețin bolile vasculare, degenerative, traumatismele de diverse feluri, cancerul. Reflectă învățămîntul nostru medical această situație, pe care statisticile o arată atît de pregnant? Faptele dovedesc contrariul. Organizatorii învățămîntului medical se interesează, pare-se, în special de statisticile privind frecvența studenților la cursuri sau de numărul circularelor cu care sînt bombardate instituțiile de învățămînt superior. Ce pot ști, în actuala structură a învățămîntului medical, studenții despre ateroscleroză sau despre cancer? În orice caz, mult prea puțin. Mîine, cînd vor fi medici de circumscripție sau de policlinică, nu vor putea să diagnosticheze un cancer, nu vor putea oferi ajutor unui om cu un accident vascular, deoarece toate acestea se fac în învățămîntul de perfecționare. Să mai amintim de faptul că un absolvent știe prea puțin despre bolile de sînge, atît de importante în patologia actuală? Sau despre manifestările nervoase ale unor boli interne? Sau despre simptomele atipice ale unor boli datorate administrării nerațională a antibioticelor? Sau despre patologia profesională, atît de importantă în condițiile unei țări cu o industrie în vertiginoasă dezvoltare? Un exemplu poate arăta care este pregătirea medicilor practicieni în domeniul intoxicațiilor profesionale. Recent, într-o localitate rurală au fost vopsite niște case cu coloranți utilizați de fapt ca insecticide, produși foarte toxici, avînd o compoziție de tip muscarinic. În acest fel s-au intoxicat cîțiva copii. Deși consultați de medicii a două circumscripții sanitare rurale și la două spitale din județ, diagnosticul corect a fost pus abia într-o clinică universitară. Și acesta este un singur exemplu din multiplele care s-ar putea da.

În domeniul medicinii interne, de exemplu, pregătirea studenților este destul de limitată, nu atît sub raport teoretic, cît sub raport practic. Acest fapt este generat de sistemul actual de repartizare în stagii. Cu foarte rare excepții, clinicile medicale ale institutelor de medicină și farmacie sînt profilate pe specialități, în funcție de preocuparea de bază a titularului clinicii. Există, astfel, clinici de cardiologie, de gastro-enterologie, de hematologie etc. Este de la sine înțeles că, dintr-o grupă de studenți, datorită împărțirii pe serii și stagii, unii vor ajunge ca doi sau trei ani la rînd să facă stagiul clinic de gastroenterologie, ieșind pînă la urmă medici ce nu vor putea pune un diagnostic corect al unei boli de inimă sau de sînge. Or, practica medicală cere cunoașterea temeinică a întregii patologii interne, astfel încît în momentul în care medicul nu are posibilitatea de a trata un anumit bolnav, măcar să-l poată îndruma cu suficientă competență și de urgență spre specialistul indicat.

Modificarea programelor analitice, introducerea sau scoaterea unor cursuri constituie uneori manifestări de subiectivism și nu sînt rezultatul unor dezbateri sau consultări largi ale specialiștilor. Iată cîteva exemple. Programa și timpul afectat învățămîntului biofizicii medicale înregistrează aproape în fiecare an fluctuații, fără ca factorii care răspund de predarea acestui învățămînt să fie consultați și — de multe ori — împotriva protestelor acestora. Recent, Ministerul Învățămîntului a hotărît introducerea în anul II (!) al facultăților de medicină a unei noi discipline: tehnica îngrijirii bolnavului. În sfîrșit, merită menționat faptul că Institutul de medicină și farmacie din București este singurul institut de învățămînt superior medical din țară care la disciplina de biologie (cu un rol deosebit de important în formarea unei gîndiri biologice a viitorului medic și în pregătirea lui în domeniul, atît de important astăzi, al geneticii medicale), nu are nici profesor, nici conferențiar, fiind condusă de ani de zile de un șef de lucrări. Sînt greu de înțeles criteriile care trebuie să conducă organizarea catedrelor și încadrarea lor cu personal superior, căci iată unele aspecte ale situației de la I.M.F.-București: disciplina de farmacologie — 1 profesor, 3 conferențiari; catedra de biochimie I — 1 profesor, 1 conferențiar; catedra de biochimie II — 1 profesor, nici un conferențiar; catedra de fiziologie — 2 profesori, nici un conferențiar; disciplina de fiziopatologie — 1 profesor, 1 conferențiar; catedra de histologie — 1 profesor, nici un conferențiar; disciplina de anatomie patologică — 2 conferențiari, nici un profesor; catedra de microbiologie — 3 profesori, un conferențiar. Și exemplele ar putea continua.

Industrializarea accelerată, modernizarea tuturor domeniilor de activitate pun în fața medicului noi probleme, de o mare complexitate, de ordin psiho-fiziologic, neuro-psihologic, endocrin, de traumatologie etc. Automatizarea ridică de pe acum importante probleme de adaptare, în fața cărora medicul modern nu trebuie să stea neputincios. Și apoi putem uita că intrăm în era energeticii nucleare, că acest domeniu implică o organizare desăvîrșită în domeniul medicinii nucleare și radiobiologiei sau igienei radiațiilor?

Modernizarea și perfecționarea conținutului învățămîntului superior medical — laturi care s-ar preta, de altfel, unei largi dezbateri — trebuie realizate prin introducerea unor noi discipline sau a unor noi capitole la disciplinele existente și prin eliminarea fermă a ceea ce este învechit în programa analitică existentă. Numai astfel va fi posibil ca acest învățămînt să se situeze la nivelul de la care să facă față sarcinilor apărării sănătății poporului și cercetării în științele medico-biologice, în condițiile vieții moderne într-o societate în plină dezvoltare și progres.

puncte de vedere

cinema

● **Viva Maria**: PATRIA — 10; 12,45; 16,15; 18,45; 21,15, LUCEAFĂRUL — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, GRĂDINA DOINA — 20,15.
● **Șapte oameni de aur**: REPUBLICA — 9,15; 11,30; 14; 16,45; 19; 21,15, FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,15, CIRCUL DE STAT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30, STADIONUL DINAMO — 20.
● **Moștenirea lui Achile**: MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21, ARENELE LIBERTĂȚII — 20,15.
● **Întîlnire în munți**: CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19, la grădină — 20,30.
● **Piramida zeului Soare**: VICTORIA — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Valea**: CENTRAL — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,45; 21.
● **O față ciudată**: SALA CINEMATECA — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21.
● **Freddy, lovește tu întîi!**: LUMINA — 9,15—15,30 în continuare; 18; 20,30.
● **Vicontele plătește poliță**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20,15.
● **Program pentru copii**: DOINA — 9; 10.
● **Histria, Hericleia și lebedele, Pe fir, Moara viselor, Hocus-Pocus**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **Domnișoarele din Rocheford**: GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,15.
● **Prietenele**: PARCUL HERĂSTRĂU — 20,15.
● **Escroc fără voie**: UNION — 15,30; 20,30; la ora 18 — desene animate.
● **Falsa liră de aur**: FEROVIAR — 8,45—14,15 în continuare; 17,15; 20, EXCELSIOR — 9,45; 12,30; 15,15; 18,15; 21.
● **Duelul lung**: GIULEȘTI — 10; 15,30; 18; 20,30, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45.
● **Caut o nevastă**: DACIA — 8,15—16,30 în continuare; 18,45; 21, COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Fantomas contra Scotland Yard**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE: 10; 16; 18; 20.
● **Alegere de asasini**: BUZEȘTI — 15,30; 18, la grădină — 20,30, MUNCA — 15; 17,30; 20, PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30.
● **Aventurierii**: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45, la grădină — 20,15, AURORA — 8,30; 11,15; 14,30; 17,15; 20, la grădină — 20,30, ARTA — 9—15,45 în continuare; 18; 20,30, la grădină — 20, FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Judecata**: UNIREA — 15,30; 18; la grădină — 20,15.
● **Taffy și vînătorul**: TOMIS — 9—15,45 în continuare; 18,15, la grădină — 20,30, FLAMURA — 9—16 în continuare; 18,15; 20,30.
● **Între noi**: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
● **El Dorado**: VITAN —15,30; 18; 20,30, la grădină — 20,15.
● **Un dolar găurit**: MIORIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Mesteacănul**: POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
● **Un bărbat și o femeie**: MOȘILOR — 15; 17,30; 20, la grădină — 20,30.
● **Inimă nebună... nebună de legat**: CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,15.
● **Răzbunarea haiducilor**: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● **Prin Kurdistanul sălbatec**: VOLGA — 9,30—16 în continuare, 18,15; 20,30.
● **Studiu despre femei**: RAHOVA — 15,30; 18; la grădină 20,15, COTROCENI — 15,30; 18; 20,30.
● **Nebunul din laboratorul nr. 4**: LIRA — 15,30; 18, la grădină 20,30.
● **Pentru cîțiva dolari în plus**: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● **Cînd tu nu ești**: FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.
● **Nuntă la Malinovca**: PACEA — 15,30; 18; 20,15.

Imagini ale spațiilor nedefinite

de Radu BOUREANU

Pictorul, după o expresie a lui Descartes, a ajuns stăpîn și stăpînitor al naturii. „Realismul pictural a jucat și joacă încă același rol exaltant ca al descoperirii lumii de către exploratori, sau al mecanismelor și al tainelor lor de către savanți", spune René Huyghe.

Artistul în general, și, în speță, artistul fotograf, captează imaginea lumii vizibile, dar în același timp, dacă el sondează în adîncime subiectul fixat în obiectiv, dacă exaltarea lui creatoare se cunună cu dimensiunile extrasensibile, extramateriale, apare acea dublă imagine a lucrurilor, care depășește aparențele, suprafața.

Există momente cruciale, momente de vîrf, pe care artistul le poate întîlni, le poate provoca, sau le poate pierde. El le poate învia cu clipa care le dă viață. Sînt lucruri, cadre ale naturii, care zac letargic, imagini moarte. Rămîne să le imprumuți ceva din sufletul tău, din nervii tăi, să provoci o transfuzie invizibilă de sînge, să le rînd să facă stagiul clinic de gastroenterologie, ieșind pînă la urmă medici ce nu vor putea pune un diagnostic corect al unei boli de inimă sau de sînge. Or, practica medicală cere cunoașterea temeinică a întregii patologii interne, astfel încît în momentul în care medicul nu are posibilitatea de a trata un anumit bolnav, măcar să-l poată îndruma cu suficientă competență și de urgență spre specialistul indicat.

Modificarea programelor analitice, introducerea sau scoaterea unor cursuri constituie uneori manifestări de subiectivism și nu sînt rezultatul unor dezbateri sau consultări largi ale specialiștilor. Iată cîteva exemple. Programa și timpul afectat învățămîntului biofizicii medicale înregistrează aproape în fiecare an fluctuații, fără ca factorii care răspund de predarea acestui învățămînt să fie consultați și — de multe ori — împotriva protestelor acestora. Recent, Ministerul Învățămîntului a hotărît introducerea în anul II (!) al facultăților de medicină a unei noi discipline: tehnica îngrijirii bolnavului. În sfîrșit, merită menționat faptul că Institutul de medicină și farmacie din București este singurul institut de învățămînt superior medical din țară care la disciplina de biologie (cu un rol deosebit de important în formarea unei gîndiri biologice a viitorului medic și în pregătirea lui în domeniul, atît de important astăzi, al geneticii medicale), nu are nici profesor, nici conferențiar, fiind condusă de ani de zile de un șef de lucrări. Sînt greu de înțeles criteriile care trebuie să conducă organizarea catedrelor și încadrarea lor cu personal superior, căci iată unele aspecte ale situației de la I.M.F.-București: disciplina de farmacologie — 1 profesor, 3 conferențiari; catedra de biochimie I — 1 profesor, 1 conferențiar; catedra de biochimie II — 1 profesor, nici un conferențiar; catedra de fiziologie — 2 profesori, nici un conferențiar; disciplina de fiziopatologie — 1 profesor, 1 conferențiar; catedra de histologie — 1 profesor, nici un conferențiar; disciplina de anatomie patologică — 2 conferențiari, nici un profesor; catedra de microbiologie — 3 profesori, un conferențiar. Și exemplele ar putea continua.

Industrializarea accelerată, modernizarea tuturor domeniilor de activitate pun în fața medicului noi probleme, de o mare complexitate, de ordin psiho-fiziologic, neuro-psihologic, endocrin, de traumatologie etc. Automatizarea ridică de pe acum importante probleme de adaptare, în fața cărora medicul modern nu trebuie să stea neputincios. Și apoi putem uita că intrăm în era energeticii nucleare, că acest domeniu implică o organizare desăvîrșită în domeniul medicinii nucleare și radiobiologiei sau igienei radiațiilor?

Modernizarea și perfecționarea conținutului învățămîntului superior medical — laturi care s-ar preta, de altfel, unei largi dezbateri — trebuie realizate prin introducerea unor noi discipline sau a unor noi capitole la disciplinele existente și prin eliminarea fermă a ceea ce este învechit în programa analitică existentă. Numai astfel va fi posibil ca acest învățămînt să se situeze la nivelul de la care să facă față sarcinilor apărării sănătății poporului și cercetării în științele medico-biologice, în condițiile vieții moderne într-o societate în plină dezvoltare și progres.

Există momente cruciale, momente de vîrf, pe care artistul le poate întîlni, le poate provoca, sau le poate pierde. El le poate învia cu clipa care le dă viață. Sînt lucruri, cadre ale naturii, care zac letargic, imagini moarte. Rămîne să le imprumuți ceva din sufletul tău, din nervii tăi, să provoci o transfuzie invizibilă de sînge, să umanizezi peisajul încremenit, piatra încremenită, momentul care are, bineînțeles, viața nevăzută a materiei și viața concepției, a liniei pe care a imprimat-o artistul.

Tehnica modernă a fotografiei ajută pe stăpînitorul acestei tehnici să joace la infinit expresia, căutînd concepția, echilibrînd peisajul și datele peisajului sau ale grupului arhitectonic. Artistul fotograf care a depășit linia amatorismului și a meseriei (pe care e bine s-o stăpînească) elucidează greutățile pentrării în miezul insensibil al subiectului, dincolo de înfățișarea pe care organic-mecanic o percepe văzul și primele mișcări ale emoției în fața subiectului.

Ion Miclea nu este fotograful care aleargă după peisaje, după subiecte. El este atras de o foame neostoită să vadă, să cunoască, în același timp învățînd să se cunoască, să se recunoască, și recunoscîndu-se cu fiecare cadru, cu fiecare clișeu, să se împlinească prin actul creației. Pentru el, peisajele, edificiile, coloanele, ruinele, fragmentele de statui, vederile care poartă sigiliul nevăzut al veacurilor și al gesturilor istorice ascunse în timpul imaterial, renasc, cu toată umanitatea lor trecută, dar nu pierdută. Ea rezidă acolo, în spațiile nedefinite, unde le află, de unde le cheamă și le fixează — ca în albumul recent apărut „Elada".

Privitorul imaginilor aduse de Miclea din lumea reală și din lumea nedimensionată încearcă acel sentiment binefăcător și plenar al creației, al descoperirii lumilor, senzațiilor, fiindcă acest fur al imaginilor în alb și negru, care știe să fure naturii elementelor totul, creează, învie lumi.

Trebuie să știi să treci printre coloanele cenușiu nobile dar strînse ca o opreliște absolută, să treci prin abstractul zidului copertei interioare, ca să ajungi în Elada. În acea Eladă descoperită cu obiectivul, cu sensibilitatea absolută, cu inteligența scormonitoare a unor stări și adevăruri care se ascund sub aparențele unei morți a materiei și încremeniri a timpului.

Privind parcă prin adîncul și fatidicul ochi al „Gimnastului", al piscinei de la Delphi, el străbate dimensiunile magice ale timpului antic, al mitologiei, și călătorind prin lumea de piatră și de încremenire a aparențelor geografice, suie la nesfîrșit, așa cum le-a dimensionat pe peliculă, treptele teatrului din Argos, privind înapoi, în adîncul timpului, teatrul, sufletul care vibrează circular în această măreață succesiune de trepte unde parcă mai răsuflă, mai mișcă, mai suferă și mai striază viața suprapusă a mileniilor.

Ion Miclea ne-a oferit nu doar un album de artă fotografică. Paginile acestei peregrinări prin geografia spirituală a Eladei l-au descoperit ca pe un sensibil căutător al sensurilor umane printre vestigiile antichității dispărute. Privind imaginile lui Ion Miclea, te simți invadat de întreaga civilizație și cultură elenică.

teatre

● Sala Palatului: **Concert de muzică ușoară — Helen Shapiro și Tony Bolton** — 20.
● Muzeul de artă „Fr. Storck și Cecilia Cuțescu Storck": **„Cînd statuile vorbesc"** (spectacol de sunet și lumină) — 20,30; 21; 21,30.
● Teatrul Giulești (la Teatrul de vară „Herăstrău") **Martorii se suprimă** — 20.
● Teatrul „C. Tănase" (la grădina Boema): **„Boema Palace"** — 20.
● Ansamblul „Perinița" (în sala Savoy a Teatrului „C. Tănase"): **„Varietăți folclorice"** — 19.

tv.

PROGRAMUL I

10,00 Telecronica economică. Ancheta T.V.: Păsări călătoare (reluare). 10,30 Închiderea emisiunii de dimineață. 17,30 T.V. pentru elevi. Consultații la fizică (bacalaureat). Tema: Circuitul oscilant, oscilații electrice, unde electromagnetice. Prezintă prof. Lidia Panaiot. 18,00 T.V. pentru specialiști. Ciclul „Medicină". Tema: Tulburările digestive acute și cronice la sugari. Prezintă prof. dr. L. Țurcanu de la Institutul de medicină din Timișoara. 18,30 Curs de limba rusă (reluarea lecției a 4-a). 19,00 Studioul pionierilor. „La porți de cetate". 19,30 Telejurnalul de seară. 19,50 Buletinul meteorologic. — Publicitate. 20,00 Film serial „Vikingii". 20,26 Vacanță pe portativ. 20,45 Teleglob — emisiune de călătorii geografice: „Guyana". 21,00 Artă plastică: Realismul (II). Prezintă Ion Frunzetti. 21,20 Seară de teatru. „Vieglaturiștii" de Maxim Gorki. Interpretează: Simona Bondoc, Magdalena Buznea, Eva Pătrășcanu, Cristina Tacoi, Rodica Țuțuianu, George Constantin, Septimiu Sever, Cornel Gîrbea, Mihai Heroveanu, Ion Caramitru, Sebastian Radovici, N. Gr. Bălănescu, Cornel Coman. 23,00 Telejurnalul de noapte. 23,10 Închiderea emisiunii.

PROGRAMUL II

20,00 Document: Pe drumul reginei Saba (Etiopia). 20,45 Telejurnal. 21,00 O samă de cuvinte. Costache Negruzzi — „Alexandru Lăpușneanu". Prezintă Al. Piru. 21,30 Comedie cu Mickey Rooney. 22,00 Concert simfonic. Orchestra Filarmonicii de Stat „George Enescu" dirijată de Mircea Cristescu vă prezintă poemul simfonic „Pinii din Roma" de Ottorino Respighi. 22,30 Micro-varietăți. 22,45 Meridiane culturale. O expoziție românească la Paris. 23,00 Închiderea emisiunii.

Valoarea estetică și ideologică a filmului de actualitate

(Urmare din pag. I)

cazul să insistăm aici asupra deosebirilor dintre informația de presă și cinematografie, în ce privește caracterul, rolul, funcțiile specifice. Evident, faptul cotidian poate genera opere de artă — exemplele sînt nenumărate. Este însă necesară o *selecție artistică*. Criteriile sînt etice, filozofice, estetice, și ele sînt impuse atît de conștiința creatorului însuși, cît și de *exigențele producătorului*. În cazul filmului românesc, cerințele producătorului corespund politicii partidului, fundamentată pe o viziune exactă, lucidă asupra vieții, neignorînd nimic din ceea ce este aspect al realității, din complexitatea și contradicțiile ei. O politică în spiritul adevărului, curajoasă și echilibrată. Acest spirit trebuie să domine și investigarea cinematografică a realității. Or, în momentul de față, există mentalitatea că a fi în actualitate înseamnă, pur și simplu, a face „altfel" decît se făcea în trecut; reacția pozitivă în fond față de poleirea realității din unele filme ale ultimilor ani determină exagerări în sens invers, o *optică unilaterală*, ducînd la un fel de divizare a fenomenelor, la un cult al dramatismului strident, al cazului „despre care nu s-a mai vorbit", urmărindu-se exclusivist un inedit senzational, de suprafață.

— *Socotiți că un scenariu de actualitate nu poate fi construit în jurul unui caz dramatic ieșit din comun? Că, în genere, „cazul" este un intrus în cîmpul esteticii?*

— Dimpotrivă. Multe opere de mare artă au pornit de la cazuri foarte particulare. „Crimă și pedeapsă", de pildă, este cazul unui asasinat crapulos; însă romancierul face, pe marginea acestui caz, o teribilă *radiografie socială*. Este o problemă de talent, de poziție filozofică, de meditație asupra vieții. În condițiile noastre există și cazuri tragice, există și cazuri, să spunem, de eroism cotidian, care pot genera investigații psihologice și sociale profunde. Se poate afirma că tema generoasă a eroismului cotidian a fost cumva compromisă din punct de vedere cinematografic printr-o serie de filme superficiale, care tocmai că nu făceau o „radiografie" a lucrurilor. Faptul ar putea explica, într-o măsură, predilecția unor realizatori pentru cazurile extreme, dure. Dar nu poate explica limitele de concepție, miza precară, finalitatea dubioasă, frecvent întîlnite în proiectele la care m-am referit. Nu există subiecte prohibite. Acceptarea unor scenarii depinde însă de *claritatea*, de *densitatea ideilor*, de *mobilurile artistice* și de *poziția pe care o afirmă*. Riscul artistic? Evident, subiectele ambițioase implică un anume risc. Nu trebuie să uităm însă că producția cinematografică este limitată cantitativ, că un film costă mult mai mult decît oricare alt gen de producție artistică. Acceptînd în anumite situații — cînd e vorba de teme fundamentale, dificile — un cuantum de risc, producătorul este nevoit să fie, de regulă, circumspect, să evite experiențele care nu oferă anumite *garanții estetice, ideologice certe*. Așa se întîmplă în toate cinematografiile din lume.

— *Cum ar putea fi îmbogățit universul de teme și subiecte actuale ale cinematografiei, în așa fel încît să existe aceste garanții?*

— După părerea mea, pentru a intra în circuitul marii arte, filmul românesc ar trebui să se orienteze spre teme ambițioase, capabile să exprime esența, spiritul, sensul prefacerilor revoluționare pe care le trăim. Filme în care să rodească eforturile creatorilor de a face o *sinteză a experienței lor din acești ani*. Media de virstă a cineaștilor noștri este de 40 de ani. Am parcurs, cu toții, cea mai pasionantă epocă din istoria României. Ambiția de a medita asupra destinului nostru, asupra destinului țării, ar deschide perspectiva realizării unor filme vibrante, de arzătoare actualitate. În această direcție s-ar putea manifesta, mai viu, și *rolul stimulator al producătorului*. O perioadă îndelungată, cinematografia a trăit sub imperiul întîmplătorului: „Asta avem, asta facem!" — iar planurile de producție erau îndeplinite *numeric*, în fiecare an, uneori cu concesii artistice inadmisibile. Desigur, capodoperele nu se pot planifica. E necesar însă un plan organic de perspectivă, care să traseze *direcțiile esențiale* de dezvoltare. Practica „comenzilor", a pregătirii unor scenarii menite să acopere definitiv, integral o temă centrală, și-a demonstrat neviabilitatea. Tendința impusă de a epuiza *într-un singur film* toate aspectele unei problematici date nu poate duce decît la golirea filmului de conținut uman, la eșec artistic. În mod normal, temele mari, de interes social-politic deosebit și care îi angajează nu numai pe realizatori — adică acele teme care pot duce la crearea unor filme cu adevărat reprezentative — ar merita să facă obiectul unor concursuri, al unor confruntări competitive; cinematografia ar trebui să-i selecționeze pe oamenii care se simt chemați să contribuie la rezolvarea acestor sarcini de creație dificile dar stringente, stimulînd apariția filmelor capabile să jaloneze drumul spre afirmarea școlii naționale și să se impună, în același timp, pe plan mondial. Ideile circulă pretutindeni. Transfigurarea lor artistică implică un efort care trebuie făcut, dacă vrem ca în 3—4 ani cinematografia noastră să-și definească *profilul propriu*. Dar și în ce privește filmele curente, mi se pare necesară o aplecare mai conștientă asupra temelor politice, de interes actual.

— *În ultimii ani, și cu puține excepții, laurii celor mai importante confruntări cinematografice au fost cuceriți tocmai de filme cu un conținut social, politic actual. De pildă, premiile „Oscar"...*

— Nu numai filmele premiate. Viziunea *politică* asupra lumii, *atitudinea* față de problemele și fenomenele acute ale realității contemporane sînt propriul operei unora dintre cei mai proeminenți cineaști. Tragedia și eroismul Vietnamului, absurditatea rasismului, dramele alienării individului, ale dezorientării tineretului în societatea capitalistă — sînt aduse pe ecrane sub semnături ilustre. Dincolo de faptul dacă accepți ori nu concepția, maniera unui anumit autor, dincolo de controversele pe care le pot suscita filmele unui Godard, Resnais, Bergman sau Antonioni — trebuie să apreciezi tendința manifestă în filmul actual spre abordarea marilor probleme ale individului și ale umanității.

— *Cum se face simțită influența acestei tendințe asupra dezvoltării cinematografiei noastre?*

— Este o influență contradictorie. Am impresia că există riscul absolutizării limbajului cinematografic în sine, și pentru sine. Unii creatori, ca și o parte a criticii, se plasează pe poziții ale unui neo-estetism tot atît de *exclusivist* pe cît a fost și dogmatismul sociologizant din anii trecuți. Și tot atît de dăunător. Cu alte cuvinte, se manifestă o receptivitate mai mare față de *maniera* decît față de preocupările de investigație socială și psihologică specifice autorilor la care m-am referit, decît față de efortul, de dorința lor de a fi politici. În felul acesta se deschide drumul spre epigonism, spre imitația sterilă. Asimilarea cuceririlor de limbaj e posibilă numai dacă se îmbină organic cu fondul, cu ideile filmului. Altminteri, nu este asimilare, ci calchiere. Originalitatea cinematografiei noastre se poate afirma în măsura în care filmul românesc izbutește să spună ceva nou, inedit *în esență* — cu mijloace artistice cît mai evoluate, dar subordonate exprimării acestui *ceva*.

În continuare, interlocutorul s-a referit la necesitatea cunoașterii vieții, subliniind că, după părerea sa, o deficiență structurală a cinematografiei noastre rezidă în faptul că realizatorii trăiesc într-un *perimetru îngust*, care nu le oferă posibilitatea de a cunoaște nemijlocit decît un mediu relativ restrîns. De aici decalajul, contradicția care apar în unele filme între ceea ce este realitatea obiectivă a mediului descris, și coloratura exterioară, senzaționalul subiectului. „Fiecare generație de artiști trebuie să aibă forța de a-și transmite către generația mai tînără experiența, prin opere care să constituie *mărturii responsabile și edificatoare ale unei epoci*. Aceasta nu se poate realiza decît printr-un efort sustinut de cunoaștere, de aprofundare, de interpretare a realității". Altminteri — a conchis Titus Popovici — cinematografia va continua să fie asaltată de subiecte contrafăcute, schemelor vechi le vom opune noi însine alte scheme (mai pretentioase poate, dar pindite de aceeași artificialitate), elanurile și talentele se vor irosi în încercări nefructuoase de a inventa o „actualitate" pornind de la aparențe, de la manifestările ei întîmplătoare. În prezent, a spus el, există însă climatul și impulsurile care îndreptățesc convingerea că evoluția filmului românesc intră pe un făgaș fertil.

„GEAMANDURA"

de Tudor MUȘATESCU

inaugurează o nouă formulă a teatrului radiofonic

De săptămîna trecută, teatrul radiofonic stă sub semnul unui estival „festival de comedie". Ca amploare, manifestarea depășește orice inițiativă anterioară existentă la activul creatorilor acestui gen popular de spectacole. Și chiar dacă repertoriul s-a dovedit destul de inegal, această competiție a umorului are multe șanse să intre în tradiție. Alături de șase piese oferite ascultătorilor în reluare, „festivalul de comedie" și-a înscris în program cinci premiere (dintre care unele, „premiere teatrale pe țară"). Destinată să inaugureze ciclul transmisiilor, ultima piesă a lui Tudor Mușatescu, „Geamandura", ne-a prilejuit o plăcută reîntîlnire cu scrisul dramaturgic al unuia dintre cei mai reputați autori autohtoni de comedie.

De fapt, „ultima" piesă a lui Tudor Mușatescu nu este tocmai ultima. Destinată cu vreo două decenii în urmă unor tineri actori, piesa, „printr-un simplu joc al hazardului vieții teatrale, a rămas un proiect nerealizat atunci" (după cum mărturisește unul dintre foștii „destinatari", actorul Radu Beligan). Am ascultat „Geamandura" astăzi, în 1968, și ne-am dat seama bine de rădăcinile ei mai vechi în timp. Poate și datorită sentimentalismului ușor desuet care plutește, ca un abur, asupra acțiunii. Poate pentru că am reîntîlnit acea atmosferă de puritate și lirism care învăluie „Visul unei nopți de iarnă"... Sigur — pentru că piesa își dezvăluie pregnant filiațiile cu dramaturgia deceniilor trei și patru, purtîndu-ne gîndul la creațiile de atunci ale unui Mihail Sebastian sau Victor Ion Popa, Gh. Ciprian sau Mihail Sorbul, G. M. Zamfirescu sau Mircea Ștefănescu...

„Geamandura" este povestea unei prietenii. O poveste nostalgică și melancolică, despre niște oameni ale căror porecle poartă sonorități ciudate — Rembrandt, Zeiss, Alagrec, Hussein — și cărora viața le scoate în cale o făptură de vis, misterioasă și fascinantă. I se spune, în jocul de-a numele, „Luna". Prieteniile, dragostea, devotamentul tuturora sînt puse la încercare, oscilează pe „scala sentimentelor umane" între umbrele invidiei și lumina orbitoare a supremului sacrificiu de sine. Personajele au, fiecare, tenta lor hazlie. Dar povestea lor nu-i veselă deloc. Și dacă în ciuda deznodămîntului trist, „Geamandura" își păstrează un aer tonic, aceasta se datorește undei de umanism pe care autorul a știut s-o aștearnă, duios uneori, în inimile spectatorilor.

Vorbeam de filiații... Nu este, oare, Luna o altă „stea fără nume", apariția ei senzațională (în rochie albă de seară) pe malul mării nu are ceva din ivirea Monei în mocnitul orășel de provincie? Personajele nu trăiesc oare, izolate de lume, pe plaja pustie, un alt „joc de-a vacanța", alături de o altă Corină? În sfîrșit, Hussein nu are, oare, ceva din mărinimia sufletească a unui Cadîr? Nicidecum nu vrem să împietăm asupra originalității „Geamandurii", amintind toate aceste posibile filiații. În „retorta" creației lui Tudor Mușatescu personajele și situațiile capătă un timbru specific, particular, caracteristic. E drept: sîntem departe de forța și efervescența din „Titanic-Vals", de pildă. Dar înseși ambițiile piesei sînt aici mai modeste. Să mai notăm doar faptul că recunoaștem cu plăcere în „Geamandura" verva umoristică a autorului.

Sala a punctat, de altfel, în repetate rînduri — cu hohote sau aplauze — virtuțile comice ale piesei. Este necesară, desigur, o precizare: vorbim de sală la un spectacol radiofonic? Transmisia „Geamandurii" coincide cu lansarea unei formule inedite: *„spectacolul radiofonic cu public"*. Personal nu consider foarte fericită formula, date fiind particularitățile specifice ale teatrului radiofonic; multe detalii vizuale ale unui spectacol „de sală", neadaptate recepției auditive, se pot pierde în condițiile unei transmisii cu ajutorul undelor radiofonice. (Tocmai de aceea, de fapt, s-au inventat „adaptările radiofonice"). Oricum, experiența nu strică. Mai ales în cazul transmiterii directe a acestui spectacol constănțean, în care regia artistică (Paul Stratilat) s-a străduit cu tact și pricepere să confere textului și montării atributele necesare unei transmisii teatrale radiofonice. În fond, obiectivul principal al realizatorilor — acela de a explora zonele ambianței emoționale ce se creează prin îmbinarea reprezentării scenice a unei lucrări dramatice cu transmiterea ei simultană pe calea undelor — nu este deloc neglijabil, și în bună parte a fost atins de spectacolul Teatrului de stat din Constanța pe care l-am ascultat la radio.

Interpreții au fost fideli personajelor. Dan Herdan a evidențiat, cu sensibilitatea-i recunoscută, frumusețea și forța morală a lui Zeiss, tonurile actorului înregistrînd ca un fin seismograf stările psihologice ale personajului, de la momente de euforie spre stingerea totală. Anca Neculce-Maximilian a avut (chiar pe calea undelor) acel „aer straniu" care caracterizează apariția eroinei sale, a condus cu abilitate, nuanț

Întoarcerea în Capitală a delegației tineretului român care a participat la Festivalul mondial al tineretului și studenților

Miercuri seara s-a întors în Capitală delegația tineretului din Republica Socialistă România, care, între 28 iulie — 6 august, a participat la cel de-al 9-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Sofia.

Delegația a cuprins un număr de 500 de tineri, muncitori și țărani, elevi, studenți, intelectuali, fruntași în producție, artiști amatori, sportivi. În cadrul Festivalului reprezentanții tineretului patriei noastre au luat parte la numeroase manifestări, între care la lucrările Forumului de politică internațională cu subiectul „Rolul tineretului și studenților în lupta pentru salvgardarea păcii mondiale, pentru independență și eliberare națională a popoarelor și pentru democrație", aducîndu-și contribuția la promovarea ideilor destinderii, păcii și prieteniei, securității și progresului popoarelor.

Participînd la diverse manifestări cultural-artistice și sportive ei au obținut succese remarcabile, în fruntea cărora se situează premiul special „Orfeul de aur" acordat de guvernul Republicii Populare Bulgaria pentru cea mai bună comportare și nivel artistic, precum și cele opt medalii de aur, opt de argint și nouă de bronz.

(Agerpres)

Noutăți editoriale pentru elevi și studenți

În Editura tehnică din București au apărut recent mai multe volume necesare elevilor, studenților și celor care se pregătesc pentru admiterea în învățămîntul superior. Între acestea „Culegerea de probleme de matematici" cuprinde 1050 de probleme de algebră, geometrie plană și în spațiu, trigonometrie, analiză, corespunzătoare programei analitice a liceului de cultură generală. Interesantă pentru tinerii care vor să candideze la examenul de intrare în facultate este și lucrarea intitulată „Chimie și probleme de chimie pentru concursul de admitere în învățămîntul superior".

Adresîndu-se unor cercuri largi de elevi și tehnicieni, cea de-a patra ediție a „Tabelelor matematice uzuale" prezintă principalele elemente numerice și formule necesare pentru efectuarea calculelor și rezolvarea problemelor de aritmetică, algebră, geometrie, trigonometrie, analiză.

vremea

Ieri în țară : Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil, exceptînd regiunile din vestul țării, unde vremea a devenit ușor instabilă : aici cerul a fost mai mult noros și au căzut ploi locale sub formă de averse. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura aerului a înregistrat o ușoară creștere : valorile înregistrate la ora 14 oscilau între 20 grade la Joseni, Blaj, Boița și 30 grade la Bechet și Turnu Măgurele. **În București :** Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura maximă a fost de 29 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 9, 10 și 11 august. În țară : Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi locale, mai frecvente în nordul țării și regiunea de munte. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 10 și 20 grade, iar maximele între 20 și 30 grade. **În București :** Vremea va fi relativ frumoasă, cu cerul variabil, favorabil ploii slabe. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura va fi relativ ridicată.

TELEGRAME EXTERNE

VENEZUELA

Eliberarea unor deținuți politici

CARACAS 7 (Agerpres). — Președintele Venezuelei, Raul Leoni, a ordonat marți eliberarea a 125 de deținuți politici, printre care 67 de membri ai partidului comunist și ai Mișcării stîngii revoluționare. Potrivit observatorilor politici din capitala venezueleană, aceste măsuri sînt menite să creeze condiții normale în țară în vederea alegerilor prezidențiale, ce urmează să aibă loc în luna decembrie a.c.

CONGO (Brazzaville)

Constituirea Consiliului național al Revoluției

BRAZZAVILLE 7 (Agerpres). — Președintele Republicii Congo (Brazzaville), Alphonse Massamba Debat, a convocat miercuri noul guvern pentru consultări cu privire la sarcinile ce îi revin acestuia în actuala conjunctură din țară.

În aceeași zi, postul de radio „Vocea Revoluției" a difuzat un comunicat oficial al „Comitetului comun al armatei naționale și al apărării civile" referitor la componența Consiliului național al Revoluției. Din acest consiliu, format din 30 de persoane, face parte și președintele Massamba Debat. Postul de radio a anunțat, de asemenea, că, în virtutea unui decret prezidențial, locotenentul Macosso a fost numit director general al securității statului

Festivitățile de la Abidjan

ABIDJAN 7 (Agerpres). — Republica Coasta de Fildeș a sărbătorit la 7 august cea de-a 8-a aniversare a proclamării independenței. Cu acest prilej au avut loc festivități, în prezența președintelui Coastei de Fildeș, Felix Houphouet Boigny.

În anii care au trecut de la proclamarea independenței, poporul Coastei de Fildeș a depus intense eforturi pentru lichidarea rămășițelor coloniale și pentru crearea unei economii de sine stătătoare.

Cereri pentru retragerea Angliei din N.A.T.O.

LONDRA 7 (Agerpres). — Presa britanică a publicat un articol semnat de Dick Nettleton, secretar general al Organizației „Mișcarea pentru dezarmare nucleară". În articol, intitulat „Anglia — este timpul să spui la revedere războiului rece", se subliniază necesitatea unor acțiuni hotărîte ale opiniei publice britanice în favoarea retragerii țării din blocul N.A.T.O. Autorul relevă că, în ciuda asigurărilor date de guvernul laburist asupra tendinței sale de a reduce cheltuielile militare, acestea continuă să crească și au sporit în acest an cu peste 50 milioane lire sterline. „N.A.T.O. costă din ce în ce mai mult, și aceasta va continua pînă cînd ne vom retrage din pactul nord-atlantic", subliniază Nettleton.

Campania împotriva participării Angliei la N.A.T.O. a și început în întreaga țară, relevă autorul. Diferite organizații obștești, printre care și „Mișcarea pentru dezarmare nucleară", inițiază mitinguri și demonstrații sub lozincile retragerii Angliei din pactul nord-atlantic.

Un articol din ziarul „Trybuna Ludu"

În numărul său din 7 august, ziarul polonez „Trybuna Ludu" a publicat articolul redacțional intitulat „În legătură cu nota guvernului român".

Pentru informarea opiniei publice din țara noastră, reproducem mai jos textul integral al acestui articol.

După cum anunță **Agenția poloneză de presă,** la 30 iulie a.c. ambasadorul Republicii Socialiste România la Varșovia a prezentat la M.A.E. al R. P. Polone o notă în care se exprimă protestul față de unele luări de poziție în presa și la televiziunea poloneză.

Nota a fost respinsă de către partea poloneză, deoarece acuzațiile cuprinse în ea sînt nefondate și nu corespund realității.

★

Nota la care se referă comunicatul P.A.P. de mai sus a fost publicată în presa română, inducînd în eroare opinia publică română și dînd apă la moară acelor centre ostile celor două țări ale noastre care speculează divergențele dintre partidele și țările socialiste.

Nota, care abundă în acuzații generale la adresa presei și televiziunii afirmînd că „prezintă într-o lumină tendențioasă și deformată politica externă a României" — nu citează nici un fapt concret, care să justifice aceste acuzații. În ea se afirmă că aceste acțiuni care — după cum se pretinde — denaturează politica externă a României socialiste, constituie acte de amestec în problemele interne ale altei țări, absolut inadmisibile în relațiile dintre țările socialiste.

Presa, radioul și televiziunea din Polonia consacră un spațiu larg oglindirii dezvoltării și politicii țărilor socialiste frățești, printre care și România, călăuzîndu-se după tendința de a informa obiectiv opinia noastră publică despre viața țărilor prietene și dorința de a întări legăturile de prietenie internaționaliste. În același timp, nu putem să ascundem opiniei noastre publice manifestările unor tendințe politice din unele țări socialiste care nu servesc cauzei unității și coeziunii comunității acestor țări. Mai mult, considerăm ca o obligație a noastră de a aprecia critic poziția unui partid frățesc atunci cînd ea vine în conflict cu interesele vitale ale altor partide și ale forțelor internaționale ale socialismului.

Tocmai de aceea, la timpul său, ne-am pronunțat critic față de stabilirea de către România a relațiilor diplomatice cu R.F.G., în pofida poziției coordonate a țărilor socialiste frățești.

Această acțiune a României a făcut jocul așa-zisei „noi politici răsăritene" a guvernului de la Bonn, care sub această firmă a dus și continuă să desfășoare linia sa revanșardă îndreptată, în primul rînd, împotriva R.D.G., precum și a intereselor și securității celorlalte țări socialiste, ca și a bazei păcii în Europa.

De aceea am adoptat o atitudine critică atunci cînd delegația română a părăsit întîlnirea consultativă a partidelor comuniste și muncitorești de la Budapesta, pas care a fost motivat tot prin considerații critice ale partidelor frățești la adresa Partidului Comunist Român. Nu este, de asemenea, un secret că ne-am pronunțat critic față de atitudinea negativă a părții române față de concepțiile esențiale privind adîncirea relațiilor economice multilaterale și a diviziunii muncii între țările socialiste în cadrul C.A.E.R.

Fiecare partid comunist și guvernul fiecărei țări socialiste au dreptul inalienabil de a stabili independent politica lor atît internă cît și externă. Ele nu pot însă să nu țină seama în legătură cu aceasta de obligațiile acceptate de bună voie în cadrul alianțelor, cît și de părerea, politica și interesele altor partide și țări socialiste. Nerespectarea acestui principiu, care decurge din spiritul internaționalismului, dă naștere la divergențe care slăbesc coeziunea forțelor internaționale ale socialismului.

Se poate oare evita discuția deschisă asupra acestor divergențe ? După părerea noastră — nu. Numai o critică și o confruntare de păreri obiective, fără invective și născociri, pot duce la lichidarea disensiunilor. Aceasta nu are nimic comun cu amestecul în treburile interne ale altei țări socialiste, ci trasează calea unei îmbinări corespunzătoare a intereselor naționale ale fiecăreia din țările noastre cu interesele internaționale ale socialismului, duce nu la adîncirea disensiunilor, ci la întărirea unității de acțiune în lupta împotriva imperialismului.

Ne exprimăm surprinderea că tocmai în momentul cînd întărirea unității și încrederii reciproce între țările socialiste frățești are o importanță atît de mare, conducerea română a găsit de cuviință să adreseze în mod public acuzații nefondate, care aruncă o umbră asupra relațiilor noastre reciproce.

ȘTIRI SPORTIVE

FOTBAL

Lotul național pentru meciul de la Vichy

Antrenorul Angelo Niculescu ne-a comunicat ieri dimineață lotul de jucători care va fi convocat la București, săptămîna viitoare în vederea partidei cu echipa franceză Saint Etienne, ce se va disputa la 15 august la Vichy (Franța) : Coman, Datcu, Gornea — Sătmăreanu, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Barbu, Mocanu, Deleanu — Ghergheli, Dinu, Dumitriu III, D. Popescu — Pîrcălab, Sașu, Grozea, Vînea, Dembrovski, S. Avram.

Mai s-a explicat că Dobrin nu a fost convocat întrucît a absentat nemotivat la pregătirile lotului reprezentativ, efectuate la Snagov.

În cîteva rînduri

● **TÎNĂRA ÎNOTĂTOARE AUSTRALIANĂ** Sue McKenzie, în vîrstă de 16 ani, a stabilit un nou record mondial în proba de 110 yarzi bras, cu performanța de 1'16"9/10. Vechiul record mondial era de 1'17" și aparținea americanei Cattie Ball.

● **LA EREVAN,** într-un concurs premergător campionatelor unionale de atletism, tînărul Aleksei Hlopotnov a sărit în lungime 8,01 m. Proba a fost cîștigată de Igor Ter-Ovanesian cu 8,04 m. La lungime femei, Elena Ringa a obținut rezultatul de 6,45 m (record personal), iar la săritura cu prăjina Ghenadi Bliznețov a realizat 5,15 m.

● **CAMPIONATELE EUROPENE DE CANOTAJ ACADEMIC REZERVATE JUNIORILOR.** Iată cîștigătorii celor șapte probe : schif simplu — Wilbert (R. F. a Germaniei) ; 2+1 — Iugoslavia ; 2 fără cîrmaci — R. D. Germană ; 2 cu vîsle — S.U.A. ; 4+1 — R. D. Germană ; 4 fără cîrmaci — R. D. Germană ; 8+1 — R. D. Germană.

● **„MARELE PREMIU AUTOMOBILISTIC DE LA PERGUSA"** (formula III) a revenit sportivului vest-german Manfred Mohr. Învingătorul, care a concurat pe o mașină „Tecno", a parcurs 143,928 km în 42'48", realizînd o medie orară excelentă : 202,768 km.

● **MECIUL FINAL** al pretendenților la titlul mondial de șah va începe la 5 septembrie în orașul Kiev și va opune pe marii maeștri sovietici Boris Spasski și Viktor Korcinoi. Meciul va cuprinde 12 partide, învingător fiind declarat șahistul care va acumula primul 6,5 puncte. Anul viitor, cîștigătorul îl va întîlni pentru titlul suprem pe actualul campion mondial, Tigran Petrosian.

● **DUPĂ TREI RUNDE,** în turneul internațional de șah de la Debrecen conduce maghiarul Szilagy cu 2 puncte, urmat de Hennings (R. D. Germană), Sydor (Polonia) — 1,5 puncte (1), Teodor Ghițescu (România) 1,5 puncte etc. În primele trei runde, Ghițescu a remizat cu Kovacs, Volovich și Szilagy.

● **PERFORMANȚE VALOROASE** în ultima zi a întîlnirii triunghiulare de atletism Finlanda — Cehoslovacia — R.S.S. Estonă, desfășurată la Pori (Finlanda). În proba de aruncare a suliței, finlandezul Jorma Kinnunen s-a clasat pe primul loc cu 85,06 m, iar în cea de aruncare a greutății, compatriotul său Matti Yrjoelae a obținut 18,35 m. Favoritul probei de triplusalt, finlandezul Pousi, a fost învins cu 2 cm de estonianul Juri Liigand, care a ocupat primul loc cu o săritură de 16 m.

PRONOEXPRES

numerele extrase la concursul nr. 32 din 7 august 1968

EXTRAGEREA I : **15 19 32 23 37 9 — 30 34.**

Fond de premii : 314 073 lei plus 49 368 lei report categoria I.

EXTRAGEREA A II-A : **26 6 7 45 22 13 — 44 20.**

Fond de premii : 235 949 lei.

Din nou despre ciclismul românesc

DE CE, DE LA O VREME, REGRESUL CICLISMULUI NOSTRU ESTE CONTINUU ? CUM SE EXPLICĂ FAPTUL CĂ, ÎN CIUDA UNOR CONDIȚII MATERIALE INCOMPARABIL MAI BUNE DECÎT ÎN TRECUT, PERFORMANȚELE CICLIȘTILOR SE LASĂ ÎNDELUNG AȘTEPTATE, CĂ O SERIE DE CENTRE CU TRADIȚIE ÎN ACEST SPORT AU DISPĂRUT EFECTIV DE PE HARTA CICLISMULUI NOSTRU ? CE AR PUTEA CONTRIBUI LA REDRESAREA LUI, PE CE „PEDALĂ" TREBUIE APĂSAT CA SPORTIVII NOȘTRI SĂ NU PIARDĂ CONTACTUL CU PLUTONUL FRUNTAȘ AL CICLISMULUI INTERNAȚIONAL ?

Pornind de la aceste întrebări, ziarul nostru a deschis o discuție publică. Primele opinii le-am publicat în „Scînteia" nr. 7755 din 6 iulie a.c., sub titlul „BEȚELE" DIN ROATA CICLISMULUI ROMÂNESC. Astăzi continuăm să prezentăm alte păreri și sugestii.

Bicicleta de curse „Carpați" poate rivaliza cu „Diamant" sau „Favorit"

MARTIE ȘTEFĂNESCU, antrenor la „Dezrobirea" — Brașov.

Ca unul care mă aflu de mai multă vreme în apropierea fabricii de biciclete de la Tohan (un timp am lucrat chiar în fabrică), vreau să-mi spun părerea mai întîi despre... viitorul bicicletelor de curse românești. Am participat la numeroase discuții, ba chiar și la crearea prototipului „cursierelor" indigene. Cu 3 ani în urmă, la Tohan, un grup de specialiști a confecționat un cadru de bicicletă de curse. Totul a reușit de minune ; dovadă stă faptul că și astăzi acel cadru, echipat bineînțeles cu cele necesare, a rezistat și rezistă la solicitările antrenamentelor și curselor de șosea. Se poate afirma, fără nici o exagerare, că prototipul bicicletei de curse românești este mai bun, mai rezistent chiar decît bicicletele „Diamant" sau „Favorit". Din păcate, trecerea la producția „cursierei" românești sau măcar a bicicletelor de semicurse nu s-a făcut nici pînă astăzi, întrucît fabrica nu a primit aviz favorabil din partea forurilor tutelare. Motivul, în cazul de față, apare cel puțin bizar; cine garantează că aceste biciclete vor putea fi vîndute? Federația își ia obligația desfacerii unui număr anume de biciclete ? Nu vreau să polemizez cu nimeni, dar dacă este vorba de astfel de „garanții", îmi permit în replică două întrebări: cine răspunde de faptul că la ora actuală în magazine și în magazii stau, formînd un adevărat stoc, tocmai bicicletele „Carpați" ? Se știe oare că aceste biciclete sînt făcute din teavă specială din import sau produsă în țară care, de regulă, se întrebuințează la bicicletele de curse ? Și, la urma-urmei, de ce să privim lucrurile numai din punct de vedere comercial ?

În loc de a încerca plasarea actualelor biciclete prin schimbarea denumirii sau a vopselei, fabrica producătoare le-ar putea aduce unele modificări (ghidon de semicurse, schimbător de viteză etc.) care, în mod sigur, vor mări vînzarea și satisfacția atît și atît școlari dornici să aibă o bicicletă mai ușoară, cît mai asemănătoare cu a cicliștilor veritabili. Ridicînd această problemă, îmi dau seama că este vorba de anumite greutăți în producerea tevii necesare (s-ar putea rezolva la uzinele „Republica"), a pieselor anexă (la uzinele „Cugir", care produc mașini speciale), a baieurilor (la fabrica de anvelope „Victoria"), a cadrului, a asamblării bicicletei, pentru moment, de semicurse în general (fabrica de la Tohan). Totul este însă posibil dacă, în loc de a amplifica la nesfîrșit greutățile, s-ar manifesta bunăvoința necesară înlăturării lor.

Brașovul are o veche tradiție în ciclism. Încercăm să o îmbogățim. Cîteva elemente talentate avem și la ora actuală. Munca noastră este însă îngreunată de lipsa de înțelegere a unor conduceri de asociații sportive, care nu vor să se „încurce" cu sporturi nerentabile ca ciclismul. Mi se pare nefiresc că într-un oraș ca Brașovul nu există decît un singur antrenor cu normă întreagă, la fostul centru de ciclism al F.R.C. Spun „fostul" pentru că, de vreun an, acesta s-a desființat, activitatea cicliștilor respectivi trecînd sub îndrumarea directă a U.G.S.R. Mult mai util ar fi fost pentru ciclismul brașovean dacă sindicatele ar fi preluat nu neapărat o secție de ciclism gata formată, care avea făgașul ei bine conturat, ci ar fi căutat să învioreze activitatea, de pildă la „Tractorul", sau să înființeze alte secții de performanță, eventual pe lîngă destul de numeroasele școli profesionale din municipiu sau județ.

Ciclismul este și o problemă de... circulație

NEMES ZOLTAN, ziarist.

Discuția pe tema ciclismului deschisă de „Scînteia" exprimă păreri întemeiate. Reanimarea ciclismului de velodrom și organizarea mai multor competiții vor contribui în mod sigur la obținerea unor succese. Dar ciclismul nu poate fi tratat, nu poate fi vindecat de boala sa actuală — așa cum se întîmplă deseori și cu alte discipline sportive—fără a se lua în considerație problema rezervei de masă a disciplinei în cauză. Dacă vrem deci să redresăm acest sport va trebui să ne interesăm de „schimbul de mîine", de posibilitățile formării viitorilor cicliști de performanță. Ca să-i determini însă pe tineri să urce în șaua bicicletei — trebuie să le oferi biciclete corespunzătoare. Din acest punct de vedere socotesc că foarte importantă părerea exprimată de profesorul Vanghele Chiose, cu privire la urgentarea introducerii în fabricație la Tohan a bicicletelor de semicurse.

Cu aceasta însă nu am rezolvat totul. Într-un an de zile — presupunem — vom avea biciclete de semicurse românești, mai ieftine decît cele importate pînă acum, accesibile deci tuturor. Dar unde le vom folosi ? Unul din „bețele" din roata ciclismului românesc este — după părerea mea — limitarea circulației, respectiv înlăturarea bicicletelor de pe arterele principale ale orașelor, ca și interzicerea antrenamentelor pe șoselele naționale. Uneori cu un anumit temei, dar de cele mai multe ori neîntemeiat.

Restricțiile în circulație au răpit acestui mijloc de transport (nu poluează atmosfera orașelor) rolul său practic. Dacă salariații din orașe sînt împiedicați să folosească bicicleta sau li se indică un traseu-labirint pentru deplasarea zilnică spre locul de muncă, dacă tinerii nu pot recurge la ea pentru a ajunge la locurile de agrement din jurul orașelor, atunci ciclismul nu va recruta noi adepți, autobuzele, tramvaiele vor fi și de acum înainte ticsite în orele de vîrf, iar numărul obezilor va crește de asemenea.

Mi se va reproșa că nu țin cont de circulația mereu crescîndă a autovehiculelor în orașe. Parez însă acest reproș cu exemplul Belgiei, Olandei și Franței — „furnizoare" de renumiți cicliști, în care circulația autovehiculelor este de cel puțin zece ori mai intensă, și cu toate acestea bicicletele nu sînt „expulzate" de pe străzile principale. Cu toată circulația intensă a autovehiculelor, bicicletele n-au fost „interzise" nici la Bruxelles și nici la Haga sau Rotterdam.

Federația de specialitate emite un S. O. S.

OCTAVIAN TUHAI, președintele Federației române de ciclism.

Ciclismul — sport al sănătății, prilej de destindere fizică și nervoasă pentru cei ce-l practică, sport cu o foarte mare priză la publicul spectator — se află, la noi, într-o situație destul de precară. Federația de ciclism — deși nu se poate spune că a făcut prea multe pentru a preîntîmpina sau, ulterior, pentru a lichida neajunsurile ivite — se vede astăzi în situația de a emite un „S.O.S.". Cele mai importante dintre problemele pe care le are de rezolvat întrec și posibilitățile, și competența specialiștilor săi. Procurarea bicicletelor necesare, fără de care ciclismul nu poate fi conceput (este ca și cum ai vrea să joci fotbal fără minge !) depinde direct de înțelegerea și intervenția ministerelor competente ; formarea cadrelor de specialiști, iluminarea velodromului de la Dinamo, înființarea și apoi întărirea unor secții de ciclism pe lîngă marile cluburi și asociații sportive — ca să nu mă refer decît la cîteva din greutățile muncii noastre — sînt orice s-ar spune, probleme de prea mare importanță, mult prea dificile pentru a le lăsa spre rezolvare federației, for de specialitate într-adevăr, însă cu drept de acțiune foarte limitat.

Cum, datorită cauzelor arătate mai sus, cicliștii fruntași sînt și puțini, și de o valoare scăzută în comparație cu nivelul internațional, F.R.C. încearcă, uneori cu disperare, să „încropească" echipe reprezentative pentru a onora cît de cît obligațiile față de alte federații străine, pentru a nu pierde definitiv relațiile cu acestea și a nu mări și mai mult decalajul valoric dintre ciclismul nostru și cel internațional. În condițiile penuriei de alergători, antrenorii, federația chiar, se văd la un moment dat în situația de a face tot felul de concesii (în pregătire, ca și în educație), de unde agravarea lucrurilor, nu obținerea de succese.

Competițiile noastre pe șosea (și așa puține) au devenit de la o vreme de-a dreptul inutile. Cel mai recent exemplu : „Cupa Voința". S-au cheltuit sute de mii de lei, s-au făcut eforturi nu numai materiale pentru a-i asigura un caracter internațional, organele locale s-au străduit să pună la punct orice amănunt legat de buna desfășurare a competiției. Dar de ce toate acestea, dacă etapă de etapă cursa a avut un caracter de cicloturism, dacă tocmai alergătorii din loturile reprezentative (pentru pregătirea cărora se cheltuiesc sume importante) au abandonat sau s-au menținut în espectativă, așteptînd ca dinamizarea întrecerii s-o facă... cei mai puțin experimentați ? Cicliștii fruntași și antrenorii lor se vaită că numărul competițiilor interne este foarte mic. Mai poate fi însă considerată sinceră această doleanță, din moment ce de fiecare dată cînd își dau seama că victoria nu le poate scăpa, tocmai ei, în speță dinamoviștii, sînt aceia care-și menajează forțele ? Este evident că pedalînd în competițiile interne într-un ritm lent, cicliștii noștri nu pot emite nici un fel de pretenții în cursele internaționale cu participanți valoroși.

Există, după părerea mea, o singură soluție : discutarea activității ciclismului în cadrul Consiliului național pentru educație fizică și sport, cu care ocazie să fie stabilite măsuri ferme, cu termene precise. Pînă acum, deși a fost solicitat mereu, biroul federal n-a putut face decît o informare sumară în fața președintelui C.N.E.F.S. Rezultatul ? Au trecut vreo trei luni, dar nici una din promisiunile ce ni s-au dat n-a fost „onorată"...

DE PRETUTINDENI

Mari inundații în India

Potrivit unui raport oficial dat publicității la New Delhi, ploile musonice care au căzut în ultimele zile asupra unor regiuni din India au provocat pagube materiale uriașe. Numai în statul Bengalul de vest a fost inundată o suprafață de 2 600 de kilometri pătrați, iar numărul celor care au avut de suferit, într-o măsură sau alta, depășește cifra de 800 000. Unități ale armatei, folosind bărci cu motor, au acordat ajutor populației din cele 2 000 de sate care se află izolate.

Ploile musonice au provocat revărsarea rîului Tapti, inundînd mai multe cartiere din orașul Surat.

Și din alte state indiene parvin știri alarmante. Potrivit datelor oficiale, inundațiile care au avut loc în acest an în India, considerate drept cele mai puternice din ultimii 50 de ani, au provocat moartea a 129 de persoane.

O interesantă descoperire științifică

Cultivarea bacteriei leprei „mycobacterium leprae" a fost realizată pentru prima dată într-un laborator japonez, a comunicat miercuri dr. Toyoto Murohashi, de la Institutul național de igienă preventivă din Japonia. El a menționat că lepra este o boală caracteristică numai ființelor umane, iar declanșarea bolii se face în condiții cu totul speciale, tratamentul său fiind pînă în prezent imposibil datorită necunoașterii condițiilor apariției bolii. Dr. Murohashi a utilizat același procedeu ca și în cultura germenilor de enterită datorită asemănării celor două bacterii. Această descoperire va ajuta la dezvoltarea terapeuticii în combaterea leprei.

Cabina spațială „APOLLO"

Primul echipaj de astronauți americani ai cabinei spațiale „Apollo" a efectuat marți un exercițiu în Golful Mexic. Este vorba despre amerizarea unui model al cabinei spațiale care va zbura spre Lună. Echipajul a fost format din Walter Schirra, Don Eisele și Walter Cunningham. Cabina a amerizat cu vîrful în jos. Imediat după atingerea apei, cosmonauții au umflat cu aer trei baloane, destinate să redea cabinei poziția normală. După aceea, echipajul a părăsit cabina și s-a apropiat cu ajutorul unei bărci pneumatice de nava care-i aștepta.

Efort și eficiență

(Urmare din pag. I)

o psihologie de catedră, în cazul majorității cursurilor universitare. Tributare unei orientări abstracte, adesea prevalînd speculațiile, acestea au condus la sistarea de fapt a procesului de pregătire a unor noi generații de specialiști practicieni pe măsura nevoilor societății noastre.

În prezent ne împiedicăm de o penurie efectivă de cadre în domeniul psihologiei aplicate, ilustrabilă prin existența de posturi care nu pot fi acoperite.

Deși s-au făcut unele propuneri pentru îmbunătățirea activității universitare de specialitate, totuși sistemul de pregătire a studenților în psihologie se cere examinat foarte atent și în continuare. Căci spre a putea răspunde cu adevărat cerințelor obiective trebuie mers pînă la restructurări fundamentale ale actualului mod de instruire, vădit nesatisfăcător pe latura aplicativă. În cadrul Asociației psihologilor s-a trecut recent la înființarea unor secții unde specialiștii pe care îi avem pot efectua un schimb util de experiență, contribuind realmente la dinamizarea domeniului. Dar o soluție mulțumitoare este încă departe de a fi definitivă. Solicitări din partea terenului sînt foarte numeroase și nu pot suferi amînarea la care obligă perspectiva restructurării psihologiei universitare. Așadar, ce măsuri suplimentare și urgente s-ar impune spre a completa — fie și parțial deocamdată — necesarul de psihologi practicieni ?

O cale ar fi apelul la absolvenții fostelor Facultăți de pedagogie-psihologie, ca și la cei ai secției de psihologie din Facultatea de filozofie — încadrați în cea mai mare parte în învățămînt — pentru ca, acceptînd să urmeze un program postuniversitar de perfecționare, axat în primul rînd pe lucrări practice — să se poată asigura într-un termen mai scurt ocuparea posturilor de psihologi școlari și industriali. După părerea mea, aceasta s-ar putea organiza chiar sub egida ministerelor interesate : Ministerul Muncii, Învățămîntului, Sănătății etc., cu condiția să se asigure îndrumarea cursanților de către cei mai competenți psihologi, care au lucrat sau lucrează efectiv și s-au specializat în problemele psihologiei aplicate. Institutul de psihologie al Academiei, ca și Asociația psihologilor pot oferi, în acest sens, baza unei colaborări temeinice și fructuoase. Este la fel de posibilă, chiar din anul școlar următor, inițierea unei practici propriu-zise de teren a studenților din ultimii ani de studii, urmînd ca ulterior să fie angajați în ramurile de activitate pentru care au optat la practică.

Cealaltă acțiune, referitoare la propaganda de specialitate adresată nepsihologilor, vital legați însă de aplicarea psihologiei (cum sînt cadrele de conducere din economie și cultură, corpul didactic etc.) nu este cu nimic mai simplă. Din modul cum se mai concepe încă prezența psihologiei se desprind unele învățăminte extrem de utile. Astfel, se lasă uneori impresia că o discuție, un interviu, un simpozion sau o masă rotundă cu participarea psihologilor ar reprezenta contribuții substanțiale. Dar, deși utile pentru informarea publicului larg, aceste căi de afirmare a psihologiei — privite prin prisma eficienței practice — prezintă și un versant ceva mai delicat. Ele pot crea iluzia unei abundențe de resurse promițătoare, stîrnind dorința de a da imediat curs unor angajamente masive, materializate în posturi și propuneri ferme. Pericolul cuprins în aceste entuziaste și entuziasmante speranțe este ca locurile și condițiile oferite — fără o serioasă analiză prealabilă a posibilităților de îndeplinire — să devină un cîmp de demonstrații... antipsihologice. Căci, în eventualitatea în care ele nu pot fi susținute de specialiști corespunzători (tendința s-a și observat la unii conducători tehnici), riscul eșecului este mai mult decît probabil. Cu alte cuvinte, luate în sine, manifestările publice ale psihologilor reprezintă un fapt pozitiv. *Dar trebuie grăbit pasul pentru ca ele să-și capete acoperirea „în aur", adică în rezultate practice autentice.*

Domeniul psihologiei aplicate nu este și nu trebuie să fie nici „modă", nici locul unor soluții formale. Singurul lui sens de existență rămîne *integrarea în viața obișnuită,* ca o coordonată fermă și indispensabilă a ei, așa cum munca economistului, profesorului, medicului, tehnicianului, juristului etc. desenează coordonate inalienabile ale uriașului organism social pe care îl servesc, fiecare conform specialității respective. De aceea, se impune o atenție deosebită pentru corelarea strînsă dintre cerințe și posibilități, organizarea concomitentă a tuturor acțiunilor menite să scoată psihologia aplicată din condiția de „cenușăreasă".

viața internațională

Convorbirile de la Paris:

Încetarea bombardamentelor, a oricăror acte de război împotriva R. D. Vietnam — cerință primordială

PARIS 7 (Agerpres). — Miercuri, în capitala Franței, a avut loc o nouă ședință în cadrul convorbirilor de la Paris între delegațiile R. D. Vietnam și S.U.A. Colonelul Ha Van Lau, care a condus delegația nord-vietnameză, s-a referit la recentele declarații ale președintelui Johnson și ale secretarului de stat american, Dean Rusk, în problema vietnameză. El a spus că guvernul Statelor Unite „pregătește atmosfera pentru noi pași spre escaladarea războiului, îndreptînd convorbirile spre un impas profund". În continuare, Ha Van Lau a dat citire declarației ministrului afacerilor externe al R. D. Vietnam de la 4 august care subliniază că Statele Unite trebuie să-și retragă trupele lor și ale sateliților lor din Vietnamul de sud, să recunoască Frontul Național de Eliberare ca „organizatorul și conducătorul luptei împotriva agresiunii americane, pentru salvarea națională a Vietnamului de sud".

Colonelul Ha Van Lau a declarat în continuare : „Noi cerem ca guvernul Statelor Unite să înceteze imediat și necondiționat bombardamentele și orice act de război împotriva R.D.V., apoi noi vom discuta și alte probleme interesînd cele două părți, pentru a crea condiții în vederea unei rezolvări a problemei vietnameze, pe baza respectării drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez.

Dimpotrivă, dacă partea americană continuă să ridice multiple probleme, străine de obiectul esențial al acestor convorbiri, aceasta nu arată bunăvoința sa, ci intenția sa de a înșela opinia publică, de a ocoli cerințele ei, fapt care va împiedica găsirea vreunei soluții". În încheiere, Ha Van Lau a subliniat hotărîrea întregului popor vietnamez, atît din Sud cît și din Nord, de a duce lupta pînă la victoria finală, dacă S.U.A. vor continua războiul.

În aceeași zi, cu prilejul unei conferințe de presă, purtătorul de cuvînt al delegației R. D. Vietnam, Nguyen Thanh Le, a declarat că „după încetarea necondiționată a bombardamentelor americane și a tuturor actelor de război pe întreg teritoriul Vietnamului de nord, R.D.V. și S.U.A. vor discuta și alte probleme care le interesează, acestea fiind numeroase și importante. Aceste probleme privesc întregul Vietnam, căci R.D.V. este semnatară a acordului de la Geneva din 1954. Pentru reglementarea problemelor Vietnamului de sud, Statele Unite trebuie să recunoască F.N.E. și să discute cu el, deoarece acesta a organizat lupta poporului din Vietnamul de sud împotriva agresiunii americane, el fiind reprezentantul autentic al poporului sud-vietnamez".

„Un sprijin valoros acordat poporului vietnamez"

Declarația lui Le Thanh Nghi

HANOI 7 (Agerpres). — Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației economice guvernamentale a R. D. Vietnam, care s-a întors din vizita de prietenie în țările socialiste, a oferit o recepție în cinstea ambasadorilor și însărcinaților cu afaceri ad-interim ai țărilor socialiste acreditați la Hanoi.

La recepție au luat parte Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri, Nguyen Con, secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, precum și alte persoane oficiale.

Luînd cuvîntul, Le Thanh Nghi a exprimat, în numele C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, al Comitetului permanent al Adunării Naționale, al guvernului și al poporului vietnamez, mulțumiri sincere partidelor, guvernelor și popoarelor din țările socialiste pentru simpatia, sprijinul și ajutorul valoros acordat poporului vietnamez în lupta împotriva agresiunii americane, pentru salvarea națională.

Vietnamul de sud

PODUL DE LA BEN LUC ARUNCAT ÎN AER

SAIGON 7 (Agerpres). — Pentru a doua oară în ultimele cinci săptămîni, forțele patriotice au distrus în zorii zilei de miercuri podul de la Ben Luc, care, situat la 33 km sud-vest de Saigon, este de importanță vitală pentru legătura capitalei sud-vietnameze cu regiunile de deltă. Prin distrugerea podului, efectuată cu ajutorul a două mine flotante, traficul pe șoseaua nr. 4 a fost din nou paralizat. Patrioții sud-vietnamezi au însoțit această acțiune de un puternic bombardament cu mortiere asupra unităților saigoneze însărcinate cu apărarea podului.

În cursul zilei de marți au avut loc ciocniri deosebit de violente în zona uriașei baze navale de la Da Nang. Comandamentul american a utilizat în sprijinul pușcașilor marini aviația tactică și artileria. Alte lupte, de mai mică intensitate, au avut loc în apropierea capitalei sud-vietnameze.

Marți seara și miercuri dimineața, avioane B 52 au efectuat în total opt raiduri de bombardament în zone unde se presupune că ar exista concentrări de oameni și materiale ale F.N.E. Cele mai multe dintre aceste misiuni au avut loc în provinciile Tay Ninh și Binh Duong, situate la 90 și respectiv 30 km de Saigon.

Conferința de la Addis Abeba

• Planul prezentat de guvernul federal nigerian • Conferința de presă a delegației biafreze

ADDIS ABEBA 7 (Agerpres). — Deși anunțate pentru miercuri dimineața, convorbirile dintre delegația guvernului federal nigerian și cea biafreză nu au fost reluate decît după-amiază în urma mai multor amînări. Ședința de lucru s-a desfășurat sub președinția împăratului Etiopiei, Haile Selassie. Cele două delegații aflate la masa tratativelor erau conduse de Anthony Enahoro din partea guvernului federal nigerian și dr. Eni Njoku, care conduce delegația biafreză, în absența liderului biafrez Odumegwu Ojukwu.

În cursul ședinței, delegația nigeriană a prezentat planul său privind reglementarea conflictului. Nigeria a propus formarea unei forțe internaționale conform acordului stabilit în cadrul convorbirilor preliminare de la Niamey, urmînd ca la aceste forțe să-și aducă contribuția Etiopia, India și Canada. Șeful delegației nigeriene a adăugat totodată că nici o soluție pentru rezolvarea acestei probleme nu va fi viabilă fără renunțarea din partea Biafrei la ideea de secesiune, cerînd ca această renunțare să constituie obiectul unei declarații comune, declarație care să fie în prealabil discutată de părți. Totodată, el a menționat că reunificarea Nigeriei include necesitatea revenirii la frontierele existente în octombrie 1963. Pentru elaborarea unei viitoare constituții a țării va trebui convocată o adunare națională în care tribul Ibo să fie reprezentat echitabil, ca oricare altă grupare etnică din cadrul federației.

Miercuri dimineața, Eni Njoku, conducătorul delegației biafreze la tratative, a organizat o conferință de presă în legătură cu părăsirea de către liderul biafrez a capitalei etiopiene. El a lăsat să se înțeleagă că acest lucru se datorează refuzului generalului Gowon, șeful guvernului federal, de a lua parte la convorbiri. Noul șef al delegației biafreze s-a referit în special la intensificarea războiului între cele două părți, acuzînd guvernul de la Lagos că urmărește acest lucru cu bună știință. „Înainte de a sosi la Addis Abeba, a declarat el, colonelul Ojukwu a ordonat un armistițiu parțial, fiind asigurat că și guvernul federal va lua măsuri similare în scopul creării unui cadru favorabil negocierilor. Guvernul de la Lagos nu numai că nu a făcut aceasta, dar a ordonat o intensificare a operațiunilor militare", a încheiat Njoku.

TAILANDA

Măsuri severe de securitate

După recentul atac al forțelor de guerilă asupra bazei americane de la Udorn, în cursul căruia au fost distruse mai multe avioane, autoritățile tailandeze încearcă să prevîntîmpine repetarea unor acțiuni asemănătoare. Într-o declarație făcută miercuri, ministrul apărării Dawee Chulasaphya a arătat că măsurile de securitate vor fi întărite la toate bazele aeriene americane din Tailanda, că drumurile care leagă centrele „strategice" vor fi închise și că toate dispozitivele de securitate din interiorul și exteriorul acestor centre vor fi în stare de alarmă 24 de ore din 24. Guvernul tailandez, arată agenția France Presse, a hotărît, de asemenea, să importe 600 de câini militari americani pentru a întări securitatea bazelor aeriene și a instalațiilor militare.

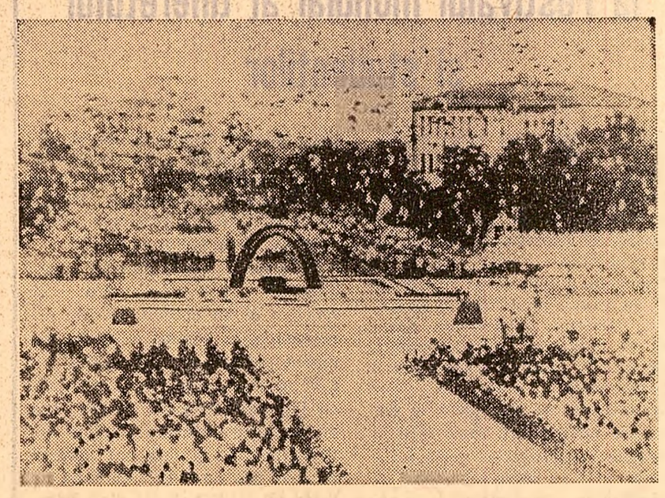

Marți, în Parcul Păcii din Hiroșima a avut loc ceremonia prilejuită de împlinirea a 23 de ani de la lansarea bombei atomice americane. Participanții la adunare s-au pronunțat pentru interzicerea totală a armelor nucleare. În fotografie : moment simbolic — peste 1 000 de porumbei își iau zborul

BRAZILIA

Trupele din Guanabara în stare de alarmă

RIO DE JANEIRO 7 (Agerpres). Trupele federale braziliene se află de marți seara în stare de alarmă în statul Guanabara, ca urmare a demonstrațiilor organizate de studenți în sprijinul cererilor de eliberare a liderului studențesc Vladimir Palmeira. Potrivit agenției France Presse, dispozitivul militar stabilit „este cel mai important văzut vreodată în statul Guanabara (pe teritoriul căruia se află orașul Rio de Janeiro) de la lovitura de stat din aprilie 1964". La sediul poliției politice se refuză să fie dată identitatea marelui număr de persoane arestate.

Marți seara, în capitala țării, Brasilia, parlamentarii din opoziție au criticat „represiunea violentă împotriva studenților din statul Guanabara".

Programul de austeritate în dezbaterea parlamentului bolivian

LA PAZ 7 (Agerpres). — În condițiile unei grave crize politice, în capitala boliviană s-a deschis marți sesiunea ordinară a Congresului național al Boliviei. Potrivit observatorilor politici, convocarea parlamentului țării reprezintă o concesie făcută de președintele Barrientos opoziției politice boliviene, în schimbul acordării „puterilor excepționale". Deși mulți dintre parlamentari au fost arestați în cele peste două săptămîni de criză, președintele Barrientos manifestă teamă față de felul cum va primi congresul măsurile de austeritate decretate de el. De altfel, conflictul dintre Barrientos și vicepreședintele Salinas a izbucnit tocmai datorită dezacordului acestuia din urmă față de instituirea stării de urgență și intensificarea represiunilor.

În cuvîntarea rostită cu prilejul deschiderii sesiunii congresului, președintele Barrientos și-a reafirmat hotărîrea de a continua același curs politic început cu cîteva săptămîni în urmă, adică de a-și menține puterea politică pînă la încheierea mandatului său.

agențiile de presă transmit:

O delegație a C.C. al U.C.I. va vizita R. S. Cehoslovacă. Agențiile C.T.K. și Taniug anunță că, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, o delegație a Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, în frunte cu președintele U.C.I., Iosip Broz Tito, va vizita între 9 și 11 august a.c. Republica Socialistă Cehoslovacă.

Convenția națională a Partidului republican din S.U.A. a adoptat platforma electorală a partidului pentru alegerile prezidențiale din luna noiembrie. Platforma a fost prezentată delegaților la convenție de senatorul Everett Dirksen, care s-a folosit de acest prilej pentru a lansa o serie de critici la adresa Administrației democrate. Astfel, potrivit celor spuse de Dirksen, „marea societate" preconizată de Administrația democrată s-a concretizat „într-un război nedeclarat, în scăderea prestigiului Americii, în inflație, în deficitul uriaș și în creșterea în ritm rapid a criminalității".

Un comunicat al Mișcării populare pentru eliberarea Angolei arată că în ultimele patru luni, în urma operațiunilor militare încununate de succes ale patrioților angolezi, au fost uciși aproape 600 de soldați portughezi. Un detașament al patrioților a atacat recent tabăra militară Lukusse, distrugînd-o în întregime.

„Consiliul comandamentului revoluției" din Irak a publicat un comunicat în care se arată că „în vederea aplicării acordului încheiat cu reprezentanții kurzilor la 28 iunie 1966, toate persoanele, fără excepție, condamnate în legătură cu evenimentele din Nord, vor beneficia de amnistie". Consiliul a hotărît, de asemenea, să instituie burse pentru studenți și cercetători științifici din rîndul kurzilor, să ofere kurzilor posibilitatea de a se specializa în diverse domenii ale științei și tehnicii. S-a hotărît, totodată, crearea unei academii kurde de științe și deschiderea unei universități în orașul Suleymaniah.

La șase zile de la cutremurul care a provocat mari distrugeri la Manila, echipele de salvare au dezgropat miercuri dimineața din ruinele fostului Turn al Rubinelor, clădire de cinci etaje complet distrusă, două fetițe în viață. Se apreciază că încă 150 de persoane se mai află îngropate sub ruinele imobilului, dar autoritățile vor suspenda

probabil activitatea celor 3 000 de membri ai echipelor de salvare, deoarece există pericolul ca structurile rămase în picioare să se prăbușească.

O bombă a explodat marți dimineața în fața clădirii din New York a Comitetului Național al Partidului Comunist din S.U.A. Explozia a provocat pagube minore. Atentatorii nu au putut fi identificați de poliție.

La Atena a fost dat publicității un comunicat oficial al guvernului grec în care se arată că referendumul asupra proiectului noii Constituții a țării va avea loc la 29 septembrie. Comunicatul subliniază obligativitatea participării la vot a tuturor cetățenilor majori ai Greciei, inclusiv funcționarii greci aflați în străinătate sau marinarii aflați în cursă.

Deschiderea Congresului internațional al slaviștilor. Miercuri s-a deschis la Praga cea de-a șasea ediție a Congresului internațional al slaviștilor. Din țara noastră la congres participă academicienii Emil Petrovici, președintele Asociației slaviștilor, prorector al Universității din Cluj, și Alexandru Rosetti, directorul Centrului de cercetări fonetice și dialectale al Academiei, membri ai Comitetului internațional al slaviștilor, La deschiderea festivă a congresului au participat președintele R. S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda, Cestmir Cisar, secretar al C.C. al P.C.C., Jiri Hajek, ministrul afacerilor externe, precum și alți reprezentanți ai vieții politice, obștești și culturale.

Guvernul uruguayan a ordonat arestarea a 32 de funcționari de la băncile de stat sub acuzația de „instigare la grevă". Începînd din luna iunie, funcționarii bancari au încetat în repetate rînduri lucrul, cerînd sporirea salariilor. Guvernul a adoptat o serie de măsuri de securitate, interzicînd grevele și demonstrațiile. Potrivit agenției Associated Press, la Montevideo s-a anunțat că în ultimele două luni peste 500 de persoane au fost arestate sub învinuirea de a fi participat la acțiuni greviste.

Secretarul general al O.N.U., U Thant, a anunțat desemnarea unei misiuni a O.N.U. care va supraveghea referendumul constituțional de la 11 august și alegerile parlamentare de la 11 septembrie din Guineea Ecuatorială. Acest teritoriu urmează să obțină independența din partea Spaniei la 12 octombrie. Misiunea este alcătuită din diplomați reprezentînd Chile, Iran, Niger, Siria și Tanzania.

În timpul vizitei în Iugoslavia a delegației Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie din Turcia au avut loc convorbiri cu privire la posibilitățile extinderii schimbului de mărfuri și colaborării industriale și tehnice dintre cele două țări — anunță agenția Taniug. Cele două părți au căzut de acord asupra necesității creării unei camere mixte comune care să stimuleze schimburile comerciale dintre Iugoslavia și Turcia.

Răpire la Montevideo. Ulises Pereyra Reverbel, directorul Administrației publice a electricității și telefoanelor din Uruguay, considerat drept „omul de încredere" al președintelui republicii, a fost răpit, anunță corespondentul din Montevideo al agenției France Presse. Patru indivizi necunoscuți au atacat automobilul din fața domiciliului său în care Pereyra tocmai intra și l-au transportat spre o destinație necunoscută. Martorii au declarat că s-a produs un schimb de focuri. În cercurile politice din Montevideo se consideră că răpirea este opera unei organizații extremiste de dreapta, „Tuparamos".

Ambasadorul Argentinei în Statele Unite, Alvaro Alsogaray, și-a anunțat demisia, provocînd, după cum menționează agenția France Presse, o anumită surpriză în cercurile politice din Buenos Aires. După cum se subliniază în capitala argentiniană, este puțin obișnuit ca un ambasador să-și anunțe demisia de la reședința sa din străinătate.

Forțele aeriene militare ale R. F. a Germaniei au pierdut cel de-al 86-lea avion de tip „Starfighter F-104", anunță un comunicat al Ministerului vest-german al apărării. Astfel, Bundeswehrul a pierdut o zecime din numărul avioanelor de tip „Starfighter" aflate în dotarea sa.

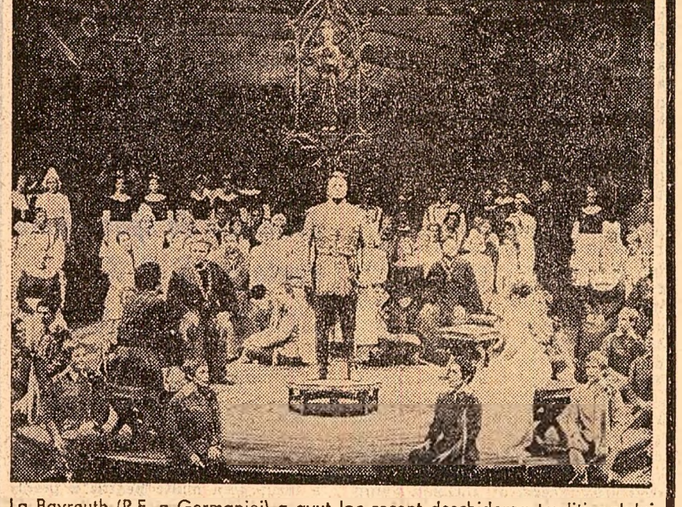

La Bayreuth (R.F. a Germaniei) a avut loc recent deschiderea tradiționalului festival Wagner. **În fotografie :** Scenă din spectacolul inaugural cu opera „Maeștrii cîntăreți din Nürnberg"

Semne favorabile și dificultăți neprevăzute

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

August, anunțată aici, la Londra, ca lună a conturării unor perspective economice pentru a doua jumătate a anului, se arată prolifică în diverse sonduje statistice, calcule retrospective și de viitor, consultări și proiecte, toate împletite pe rînd cu preocuparea centrală de a combate cronicul deficit al balanței de plăți. Unele studii preliminare constată, de pildă, că situația producției industriale nu este de natură să inspire un optimism justificat, ci ar putea oferi doar aprecieri reținute, precaute. Principalul motiv, după opinia exprimată de „Financial Times", ar consta în „incertitudinea generată de situația monetară mondială și, mai ales, de amînarea îmbunătățirii balanței de plăți a Marii Britanii, de la devalorizare încoace".

Deși încă debile și neconcludente, unele semne favorabile au fost primite cu satisfacție. Un prim excedent lunar în operațiile de export-import, un mic adaos la rezervele de aur și valutare, o redresare de ultimă oră a cursului lirei sterline datorită noului credit de două miliarde dolari obținut recent de la băncile centrale occidentale, semnalarea unei creșteri a folosirii capacităților în industrie față de vara trecută. Mare parte a firmelor industriale prevăd pentru următoarele 12 luni o anumită mărire a producției, perspectivă apreciată a decurge din condițiile create de devalorizare pentru stimularea exportului. Sînt însă și firme care se așteaptă la o scădere a producției, iar altele care ezită să facă prezicri, toate acestea presimțind că în iarna aceasta — și chiar ulterior — se vor accentua efectele negative ale măsurilor economice asupra consumului intern.

Chiar și acea parte a industriei despre care se afirmă că ar fi favorizată de faptul că produce pentru export nu-și poate permite totuși să excludă din calcule nelipsitele incertitudini ale pieței mondiale capitaliste. Ținînd seama de un previzibil declin al comerțului occidental în viitorul apropiat, O.C.D.E. (Organizația pentru Cooperarea și Dezvoltarea Economică) a calculat recent că Marea Britanie se putea aștepta la o creștere a exportului cu 7 la sută în prima jumătate a acestui an, dar nu ar putea spera la o creștere mai mare de 2,5 la sută în a doua jumătate a anului. Tabloul apare astfel umbrit, înfățișînd pe de o parte concentrarea eforturilor maxime în direcția exportului, care însă, pe de altă parte, este oprit de tamponul factorilor externi.

Are o certă pertinență faptul că tocmai în actualele împrejurări a vizitat Londra o echipă de reprezentanți ai F.M.I. (Fondul Monetar Internațional), pentru a examina evoluția economiei britanice după devalorizarea lirei sterline. Studierea dosarelor cît și convorbirile de la Ministerul Finanțelor au durat mai bine de o săptămînă — ceea ce observatorii consideră a fi neobișnuit de mult — tema centrală fiind estimările oficiale pentru balanța de plăți și pentru creșterea producției în 1969. Se relatează că emisarii F.M.I. ar fi fost exigenți pînă la detalii, cercetînd cu atenție chiar și cheltuielile bugetare, pentru a le confrunta cu promisiunile de reducere făcute de administrația laburistă. Acest gen de interes nu este lipsit de explicație, dacă se ține seama că F.M.I. a acordat un credit de 1 400 milioane dolari imediat după devalorizare, iar luna aceasta Marea Britanie urmează să plătească prima sută de milioane dolari din datoria care s-a urcat treptat la trei miliarde de dolari. Oamenii de la F.M.I. și-au încheiat misiunea și au plecat marți la Washington, pentru a prezenta raportul lor directorului general al F.M.I.

Pe agendă mai este prevăzută încă o vizită a acestei echipe și în noiembrie — a treia anul acesta — cînd se împlinește un an de la devalorizare și cînd oficialitățile de la Ministerul Finanțelor nădăjduiesc să dispună de unele confirmări ale prezicerilor făcute în prima parte a anului.

Atenția generală este captată acum nu atît de graficul exportului și importului și nici de situația rezervelor, cît mai ales de sumbrele perspective ale șomajului. Deși în calculele inițiale se prevăzuse ca șomajul să nu depășească anumite limite, acestea au și fost întrecute, astfel că numărul celor fără lucru a ajuns în prezent la aproape 600 000, cea mai înaltă cifră pentru sezonul verii din întreaga perioadă postbelică. După părerea unor economiști, situația are destule șanse să se deterioreze pînă în iarnă, cînd cifra ar putea urca pînă la 700 000.

Acest proces are loc o dată cu manifestarea unor anomalii specifice economiei capitaliste. De pildă, în ciuda creșterii efectivelor de șomeri, firmele industriale se plîng că au dificultăți în recrutarea anumitor categorii de muncitori calificați, iar politica laburistă de „restructurare" și „redistribuire" a forțelor de muncă, precum și operațiunile de modernizare a industriei au ca efect o continuă reducere a numărului de muncitori. Linia ascendentă a productivității muncii, acolo unde ea are loc, este astfel însoțită de înmulțirea concedierilor, oamenii rămași disponibili fiind lăsați mai mult la voia întîmplării — fie să încerce o recalificare cu șanse obscure, fie să se piardă în masa așa-numiților „inutilizabili". În două ramuri importante — industria cărbunelui și cea siderurgică — au și fost semnalate unele măsuri de reducere a numărului de muncitori. Următoarele șase luni profilează o situație capabilă să trezească de pe acum profunde îngrijorări în cercurile laburiste, cu atît mai mult cu cît un șomaj în creștere, adăugat la celelalte dificultăți economice, ar putea avea considerabile implicații sociale și politice.

Ședința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 7 (Agerpres). — După cum transmite C.T.K., la Praga a avut loc ședința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, la care au participat și membrii Secretariatului C.C. al P.C.C. Prezidiul a analizat și aprobat activitatea delegației Prezidiului C.C. al P.C.C. la întîlnirea de la Cierna nad Tisou și la consfătuirea de la Bratislava.

De asemenea, Prezidiul C.C. al P.C.C. a dezbătut stadiul pregătirilor în vederea celui de-al XIV-lea Congres extraordinar al partidului și proiectul de statut al P.C. din Cehoslovacia. Acest proiect va fi publicat în presă și dezbătut în organele și organizațiile de partid.

Progrese în direcția reglementării problemei cipriote

ANKARA 7 (Agerpres). — Liderul ciprioților turci, Rauf Denktas, care se află într-o vizită oficială la Ankara, a avut întrevederi la Ministerul de Externe turc unde a informat pe interlocutorii săi despre rezultatele recentelor tratative cu reprezentanții ciprioților greci menite să ducă la o soluționare a divergențelor din Cipru. Potrivit agenției U.P.I., Denktas a declarat că au fost realizate unele acorduri și că speră ca la reluarea tratativelor să se ajungă la noi înțelegeri. Între altele, Denktas a precizat că în timpul întrevederilor a cerut garanții care să protejeze minoritatea turcă și un nou statut juridic pentru aceasta, precum și abolirea măsurilor care au provocat în 1963 izbucnirea ostilităților.

LIBAN

Semnificația unei demisii

Ministrul de finanțe al Libanului, Pierre Edde, și-a prezentat miercuri demisia președintelui statului, Charles Helou.

Agenția France Presse arată că Pierre Edde a preluat această funcție la 3 iulie a.c. și că „intrarea sa în cabinet trebuia să ofere guvernului posibilitatea de a pregăti un plan rapid menit să facă față crizei economice serioase în care se găsește țara. Pierre Edde a cerut puteri speciale care să permită decretarea de reforme economice, financiare și fiscale. Proiectul de lege depus în fața Parlamentului reunit în sesiune extraordinară avea un caracter de „dublă urgență". El impunea Camerei o discuție și un vot imediat. Parlamentul însă, fără a examina proiectul, a refuzat să accepte caracterul de urgență. Constatînd refuzul Camerei de a recunoaște gravitatea situației economice și urgența măsurilor de redresare, ministrul de finanțe și-a prezentat demisia".

Lupte în sud-estul Yemenului

SANAA 7 (Agerpres). — În provincia Rada din sud-estul Republicii Arabe Yemen au avut loc noi lupte între forțele republicane și grupurile monarhiste — a anunțat postul de radio Sanaa. În cursul acestor lupte, care au durat mai multe ore, numeroși monarhiști au fost uciși.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii